

حوکمه کانی هه ردوو جه ژن له سوننه تی پاکراوه دا

به پښتو

علي حسن علي عبدالحميد الاثري الحلبي

وهرگیرانی:

صلاح الدين عبد الكريم

چاپی یه که م: ۱۴۲۱ ک / ۲۰۰۰ ز

چاپی دووهم: ۱۴۲۹ ک / ۲۰۰۸ ز

سایتی به هه شت

www.ba8.org

هه می شه له که لمان بن بو به ره می نوی

تیبینی : مافی بلاو کردنه وهی ئهم بابته بو هه موو موسلمانیکه به مهرجی وه کو خوی بلاوی

بکاته وهو دهستکاری نه کریت

پێشناسی پەرتووکی

ناوی کتیب: حوكمه كانی هەردوو جەژن ئە سوننه تی پاكراره دا .

ناوی نووسەر: علي حسن علي عبدالحميد الأثري الحلبي

ناوی وەرگیر: صلاح الدين عبد الكريم .

ژمارەى سپاردن: ژمارە (٣٤٦) پى دراوه لە لایەن وەزارەتى پۆشنیبرى حكومه تی هەریمی كوردستانه وه .

زنجیره: زنجیره ی (٣٠) لە زنجیره پینماییه كانی ریگای پاست .

نۆره و سالى چاپ: دووه م – (١٤٢٩ هـ / ٢٠٠٨) .

بنكه ی بلاوكردنه وه : كتیبخانه ی سیما / چه مچه مال .

چاپخانه : سیما / سلیمانی .

تایپ: سه نته ری رۆشنیبر / چه مچه مال

دیزارینی بهرگ: م / جمعه

پیشه کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [سورة آل عمران ١٠٢] .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء : ١] .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب : ٧٠ — ٧١] .
أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

لهپاشاندا: ئاشکرایه که مه بهست و نامانج له دروست کردنی (جنی و مروّف) بریتی یه له په رستنی خوای گه وره به تاک و ته نها و هاو بهش بریار نه دان بوی، و هکو ده فەر موویت:
﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ٥٦] .

به لām ئه وهی که ئاشکرا نی یه له لای خه لکی، یاخود ئاشکرایه به لām بی بایه خه و پشت گوی ده خریت بریتی یه له شوین نه که و تنی پیغه مبه ر ﷺ له په رستنی خوای گه وره، که ئه میش مه رجه بو وەرگرتنی په رستنه کانمان، چونکه ئه گهر بهو شیوه یه ی که پیغه مبه ر ﷺ و هاو له به ریزه کانی ﷺ خویان په رستووه، خوا نه په رستین ئه و خوای گه وره لیمانی وەرناگریت و ته نها ماندوو بوونمان بو دهمینیته وه، به لکو تاوانباریش ده بین، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فەر موویت:
(من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد) ^(١) .

واته: هه ر که سیك هه ر کرده ویه ک بکات که فەرمانی ئیمه ی له سه ر نه بییت ئه وای وەرناگریت و ده دریته وه به سه ریدا.
بویه پیغه مبه ر ﷺ هانمان ده دات که په رستنه کانمان و هکو په رستنی ئه و بییت، بو نمونه له ده ست نویت گرتندا ده فەر موویت:
(من ترضاً لحو وضوئي هذا....) ^(٢) .

واته: هه ر که سیك ده ست نویت بگریت و هکو ده ست نویت هه کی من.
وه له نویت گرتندا ده فەر موویت:
(صلوا كما رأيتموني أصلي) ^(٣) .

واته: چوّن من ده بینن که نویت ده که م ئیوه ش بهو شیوه یه نویت بکه ن.

(١) (رواه مسلم).

(٢) (متفق عليه).

(٣) (البخاري).

وہ لە حەج کردندا دەفەر مویت:

(خذوا عني مناسككم) (٤).

واتە: دروشمەکانی حەج کردنتان لە منەووە وەر بگرن.

وہ خوای گەورە دەفەر مویت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ٢١].

واتە: ئەو موسلمانان بە تەکیدی لە پیغەمبەری خوادا ﷺ پیشەوایەتیەکە باش ھەیە بۆ ئێوە کە پەرستەنە کانتان لەووە وەر بگرن .

جەژنی ڕەمەزان و قوربانیش دوو پەرستەن و دروشمی گەورە ئیسلام، وەکو ھەموو پەرستەنەکانی تر دەبیست پیغەمبەر ﷺ بکەین بە پیشەوای تەماشای ئەو ھاوێڵە بەرپزەکانی ﷺ بکەین بزانین چۆن ئەم دوو پەرستەنیان بۆ خوای گەورە جی بە جی کردوووە ئێمەش وەکو ئەوانی جی بە جی بکەین و حوکمەکانی لەوانەووە وەر بگرن، بەلام ئەو جی داخە خەڵکی زۆر شتی داھینراویان زیاد کردوووە لە ھەردوو جەژنداو بێ ئاگان و کەمتەرخەمەن لە جی بە جی کردنی حوکمەکانی جەژن، چەندەھا سەرپیچی و بێ فەرمانی خوای گەورە تییدا دەکەن .

شیخ علی حسن-خوای گەورە پاداشتی خیری بداتەووە -وەکو زاناکانی تری ئیسلام ھەستی بەم شتەنە کردوووە و پەرتوکیکی زۆر بەنرخێ دانائووە لەسەر حوکمەکان و ئادابەکان و پیویستی یەکانی ھەردوو جەژن، لەکو تایی پەرتوکی کەیدا، ھەندێ باسی حوکمەکانی قوربانی کردنی کردوووە و ناوی ناو: (أحكام العیدین فی السنة المطہرة) .

لەبەر ئەو ھۆکارانەی کە باسم کرد بە پیویستم زانی ئەم پەرتوکی بەنرخە وەر بگێڕمە سەر زمانی کوردی تا موسلمانانی کوردیش لە حوکمەکانی ھەردوو جەژن بێ ئاگانە بن و سودی ئی وەر بگرن إن شاء الله .

وہ وەرگێڕانە کەیشم بەم شیوازییە: -

* پەرتوکی کەم وەرگێڕاو وەکو چۆن نوسەر نوسیویتی بە ئەمانەتەوہ .

* فەرموودەکانی پیغەمبەر ﷺ وەرگێڕاو لە پاش نویینی دەقە عەرەبی یەکە .

* پەراویزی پەرتوکی کەشەم نووسیوەتەوہ .

* ئەو فەرموودانەی کە تەخریج نەکراووە لەسەر پەرتوکی کەکانی زانای فەرموودەناس شیخ محمد ناصر الدین الألبانی تەخریج کردووہ .

لەکو تایییدا: داواکارم لە خوای گەورە ئەم ھەوڵە کەمە بکاتە تویشوی قیامەتمان، وەبەتەنھا لەبەر ڕەزامەندی خوای گەورە بیست، خوای گەورە پاداشتی ھەموو لایەک بداتەوہ .

وەرگێڕ / ھەولێر

٩ رمضان ١٤٢٠ ک

پيشه كى نوسه

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .
أما بعد :

بهراستی ئیسلام ئایینی گه وری په روهردگاره که وازى بووه بۆ مروڤايه تى، بۆ چاگردنى هه موو ئيشيک له کاروبارى ژيان به دريژايى سهردهم و گوڤانكارى سال . ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المک: ۱۴].
واته: ئايا ئەو زاتهى که خوێ مروڤى دروست کردوو نه ئينيه كانى ناو دلى نازانيت، که هه ر خوێ شاره زاو زانايه به و شتانهى که ده شاردریته وه.

وه بهراستی ئوممه تى ئیسلام باشتري ن ئوممه ته که هاتبيت بۆ خه لکى ئەویش له بهر ريزلینانى به هه لگرتنى ئەم په يامه پيروژه، وهه ستانى به گهياندى به خويان و به ئوممه تانى تريش، وه بهم شيويه مایه وه هه تا ئەو پوژهى دورکه وتنه وه له قورئانى خواى گه وره و سوننه تى پيغه مبه رکه ي .

بۆيه پيوسته له سه ر موسلمانان به گشتى له سه ر ئەم پارچه زه وييه که به گه رينه وه بۆ قورئانى خواى گه وره و سوننه تى پيغه مبه ر ﷺ به يه کگرتوويى و به ناگايى وتيگه يشتوويى وزانايى له کاروبارى ئيسلامه کيان و به حوكمه كانى په ره ستنه کيان .

وهه ستم کرد و دلىا بووم که و له و هويانه ي که ئيسلام کوێ کردوته وه له لق و چله کانيدا که له پيشه وه ي بنچينه کانيتى و له لوتکه ي فيرکردنيتى بريتييه له زياد کردنى يه کيتى و يه ک پارچه ي موسلمانان و به ستنه وه ي هه نديکيان به هه نديکى تريانه وه .

وه يه کيک له و هويانه ئەوه يه که نويزى به کو مەللى له سهريان پيوست کردوو^(۵) پينج جار له پوژيکدا هه مويان دليان په يوه ست ده کەن به يه ک پيشه و (امام) وشوينا هه نگاوه كانى ده کەون يه ک به يه ک و هه ست به چاو ديڤى په روهردگاريان ده کەن، ئيش ده کەن بۆ هه ستان به و شته ي که کردويانيتى به جيئيشين تييدا، به زه ييان به يه کتردا ديته وه و سوزيان بۆ يه کتر هه يه و، خويان دوور ده خه نه وه له ستم و ئاشوب له سه ر پووى زه وى .

پاشان ئيسلام موسلمانانى په يوه ست کردوو به کو بوونه وه له پوژاننى جومعه بۆ ئەوه ي شهي تان نه توانيت هيچ له شي تى و لووت به رزى و هه لبه ستى زه مکر او خوى (همزه و نفخه و نفثه) بخاته دليانه وه، يان جوانى په ونه ق و رازا وه يى دونيا و يان لى نه کات لى نزيك ببه وه و په نا ببه ن بۆ سه رابه کە ي، وه کردوويه تى به پوژى جه ژنيان و تييدا کو ده ببه وه^(۶)، يادخه ر ياديان ده خاته وه به چه ند ئايه تيکى خواى گه وره و به خششه كانى هه تا به رده وام بن له سه ر پاکی و بيگه رديان و دليان په يوه ست بيت به يه کتره وه، پاشان ئيسلام له هه ر ساليکدا دوو پوژى بويا ن دانا وه که تييدا ته ماشا ي ئەو شته ده کەن که سوودى بويا ن هه يه به گشتى و به هاوبه شى و هويه كانى خوشه ويستى دووپات ده کەنه وه، جه ژنى په مەزاني بويا ن دانا وه که و له دواى ئەو په رستنه دي ت که له په مەزاندان کردوويانه، که له و کاته دا دليان پاک بو ته وه، و پوخته يه بۆ چا که و ئيشى خير .

هه روه ها جه ژنى قوربانى بويا ن دانا وه نا له و کاته دا که و به نده کان له مالى خوا هيمن وئارامن وه له و شاره پيروژه يان که نور و پونا کى پيغه مبه رايه تى تي دا بلا بو ته وه، وه له لايه كانى خوړى خوشبه ختى تي دا دره وشا وه ته وه، ئەوان له و شوينه دا به نده ي دلسوزن که و هيچ ئيشيک نا کهن و مه به ستيان نييه ته نها ئەوه نه بيت له خوايان نزيك بکاته وه و لى لانه دن^(۷).

(۵) ته ماشا ي: (الصلاة وحكم تاركها: ۱۰۹-۱۲۷ ي ابن القيم الجوزية) بکه

(۶) ته ماشا ي: (زاد المعاد: ۳۶۴/۱-۳۳۲)، و (أضواء البيان: ۲۶۸/۸-۳۱۰)، و (تفسير القرطبي: ۹۶/۱۸-۱۲۰)، و (الأحوبة النافعة للشيخ الألباني) بکه.

(۷) کتاب: (أعياد الإسلام: ۲-۳ للشيخ سليمان علي الجعيري).

له بهر ئه مانه هه مووی وام به باش زانی کهوا نامیلکه یه کی سه ره به خو بنووسم له سه ره جهژنی په مه زان و جهژنی قوربان^(٨) و ئه و حوکمانه ی که په یوه ندی پێیانه وه هه یه .

له گهل ئه و هه موو به لاو پشت شکاندن و تیك شکاندن و موسیبه تانه ی که ئازاری موسلمانان دده دن کهوا هویه که ی بریتیه له دوور که وتنه و هیان له و سه رچاوه پروون و پاک و منه هجه راسته ی که خوا ی گه و ره له قورئانه کهیدا ناشکرای کردووه و پێغه مبه ریش ﷺ له ژیان و سوننه ته کهیدا پروونی کردوته وه .

به لام زانی نی حوکمه شه رعیه کان و بابه ته فیه یه کان هیه چ شتیك پای ناگریت و کاری تی ناکات، به لکو هانی موسلمانان دده دات له سه ره زانیاری و ئیش کردن و بلاو کردنه وه ی خیر و بانگه واز کردن بو لای خوا ی گه و ره، وه له م نامیلکه یه دا په چاوی ئاسانی و کورتیم کردووه بو ئه وه ی نامیلکه که تیگه یشتنی ئاسان بی ت و خویندنه وه ی په له بی ت و، داواکراوی به باشی گرتبیه خو و، جی به جی کردنی هه ز لی کراو بی ت، وه سوور بووم له سه ره هیانه وه ی راستترین ووته له بابه ته که دا، و خو م به دوور گرت له جیاوازییه مه زه به یه کان و ووته ی راست و په سه ند کراوم دووپات کردوته وه و به به لگه وه .

وه ئه گه ر پیکابیتم ئه و به یارمه تی خوا ی گه و ره بووه ئه گه ر هه له یشم کردبیت لیخو شبوون و به زه یی هه ره له خوا وه یه . له کو تاییدا داوا ده که م له خوا ی گه و ره یارمه تیم بدات بو نیه ت پاکی له م کرده وه یه مدا و سووده که ی هه موو موسلمانان بگریته وه، هه ره خوا ی گه و ره بی سه ره و وه لام ده ره وه یه .

نوسینی

أبو الحارث بن علي بن حسن بن علي

(٨) من ته نها نه منو سیوه له م بواره دا به لکو زور له زانایان له کو ن و تازه دا له سه ره ئه م بابه ته نوسیویانه له وانه: (العیدین لابن أبي الدنيا)، و (کتاب العیدین لأحمد بن أبي زاهر)، و (أحكام العیدین لجعفر بن محمد الفریابی)، و (صلاة العیدین للحسین بن إسماعیل الحاملي)، و (تحفة العیدین لعبدالکریم ابن محمد السمعاني).....

(١)

(جهژن)

هه موو پوژیکه کۆبوونه وهیه کی تییدا بیئت، داتاشراوه له (عاد) و (يعود) وهکو بلیی بۆی گهراونه تهوه، کۆیه کهیشی (أعیاد) ه، ابن الأعرابي دهلیت: جهژن ناوناوه به (عيد) چونکه هه موو سالیك به خوشی و شادی تازوه دیته وه و دهگه پیتته وه^(٩).

(ابن عابدين) دهلیت: جهژن ناونا به (عيد) چونکه خوای گه و ره جوړه ها چاکه ی ههیه دهگه پیتته وه بۆ بهنده کانی له هه موو پوژیکه له وانه خواردن له پاش خوگرته وه لیی و سه رفتره و تهواو بوونی حه ج و سوپانه وه ی سهردان (طواف الزیارة) و گوشتی قوربانی و شتی تر، چونکه عاده ت له مانده دا خوشی و شادی و به خته وه ری به خششه^(١٠).

(٢)

په حمه تی خوای گه و ره بۆ ئومه تی محمد ﷺ به ههردوو جهژن

عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: كان لأهل الجاهلية يومان يلعبون فيهما فلما قدم النبي ﷺ المدينة قال: (ان لكم يومان تلعبون فيهما وقد أبدلكم الله بهما خيرا منهما يوم الفطر ويوم الأضحى)^(١١).

واته: له (أنس) وه رضي الله عنه فهرموویه تی: پیغه مبه رضي الله عنه هاته مه دینه خه لکی دوو پوژیان هه بوو یاریان تییدا ده کرد له سهرده می نه قامی دا^(١٢).

پیغه مبه رضي الله عنه فهرمووی: من هاتم نه و تانه وه نیوه دوو پوژتان هه بوو له نه قامیدا یاریتان تییدا ده کرد خوای گه و ره بۆتانی گوپی به باشت له وان ئه ویش: جهژنی په مهزان و جهژنی قوربانه.

(شیخ احمد عبد الرحمن البنا) (په حمه تی خوای لی بیئت) ده فهرموویت:

واته: چونکه جهژنی په مهزان و قوربان به دانان و هه لبراردنی خوای گه و رهیه بۆ دروستکراوه کانی.

وه له بهر ئه وه ی له دوا ی جی به جی کردنی دوو کاری گه و ره ی ئیسلامه وه دین که بریتین له حه ج و پوژو که تییا ندا خوای گه و ره له حاجیان و پوژوگران خوش ده بیئت، وه په حمه تی خوی بلاوده کاته وه به سه ره هه موو ئه و دروستکراوه ی که گوپراه لیان ههیه بۆ فهرمانه کانی خوای گه و ره، به لام (نه وروژ و میهره جان) به دانان و هه لبراردنی کار به دهستانی ئه و سهرده مه بووه، که له و دوو پوژده کات و ئاوه و گونجاوه و چهند تایبه ته ندیه کی تر که دهروات و نامینیت.

بۆیه جیاوازی له نیوانیادا ئاشکرایه بۆ که سیك که تی بروانیت^(١٣).

(٩) (لسان العرب: ٣ / ٣١٩).

(١٠) (حاشية ابن عابدين: ٢ / ١٦٥).

وه بزانه برای موسلمانم که ئه و چه ژانه ی که خوای گه و ره بۆ موسلمانانی داناوه ئاشکراو زاناون، که بابته ی ئه م په رتوکه ی بهر دهستته، به لام له م سهرده مه دا چه ژنه کان به شیوه یه ک زۆر بوونه که نزیکه نه توانیئت بژمیردین له هه ر وولاتیک له وولاته ئیسلامیه کان سه ره پای جگه له وان، ده بیئت چه ژن ساز ده کریئت بۆ گومز و گوپ و ئارامگا و کهس و وولاتان و جگه له مانه که خوای گه و ره ریگه ی پی نه داوه، تا له هه ندیک له سه ر ژمیرییه کاند هاتوه که ته نها موسلمانانی هیند سالانه (١٤٤) چه ژنیان ههیه، وه ته ماشای: (أعیاد الإسلام: ٨) بکه به ده ستکارییه وه.

(١١) (أخرجه أحمد: ٣ / ١٠٣ - ١٧٨ - ٢٣٥، وأبو داود: ١١٣٤، والنسائي: ٣ / ١٧٩، والبخاري: ١٠٩٨، وصححه الشيخ الألباني في: سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٢٠٢١).

(١٢) که نه وروژ و میهره جان بوونه، ته ماشای (عون المعبود العظيم آبادي ٣ / ٤٨٥) بکه.

(١٣) (الفتح الرباني: ٦ / ١١٩).

(۳)

رېگا پېدان به گوى گرتن له دهفنى جارييه (كيژوله)

له خاتوو عايشه وه (خوای لى پازى بيت) فهرموويه تى: پيغه مېهر ﷺ هاته ژوره وه بولام دوو جارييه لى بوو گورانينان دهگوت^(۱۴) به سهر (بعث) دا، پاكشا له سهر پايه خه كهو پرووى وهرگيږاو نه بو به كړيش ﷺ هاته ژوره وه و پيى ناخوش بوو فهرمووى: دهنكى شهيتان له لاي پيغه مېهر؟! پيغه مېهر ﷺ پرووى تيكرد و فهرمووى: (دعهم)، واته: (وازيان لى بهينه)، وه كاتيك پيغه مېهر ﷺ بى ناگا بوو چاوم لى تيژ كړدنه وه چونه دهره وه له پيوايه تيكي تردا فهرمووى: (يا ابا بكر ان لكل قوم عيد وهذا عيدنا)^(۱۵).

واته: (ئهى نه با به كر هه موو نه ته وه يه كه جه ژنيكيان هه يه نه مه يش جه ژنى ئيمه يه).

(بعث)^(۱۶) پوژيكي ناسراو بووه له پوژه كانى عهره ب كه تيايدا (اوس) كوشتاريكي زورى (خه زره جيان) كردووه، شهركه له نيوانياندا به رده وام بووه بى ماوه (۱۲۰) سال هه تا ئيسلام هات، دوو جارييه كه نه وه له به سته ي كردوويانه به گوراني له پيدا هه لدان به سهر شهر و نازايه تى دا بووه كه ياد كړدنه وه ي يارمه تى دهره بى ئيش و كارى دين. به لام گورانبييه كه باسى شتى خراپ و پيدا هه لدان بيت به سهر شتى قه دهغه كراودا و به ناشكرا وته ي خراپه ي تيډا بيت، نه مه دروست نبييه و حرامه حاشا له پيغه مېهر ﷺ كه به ئاماده بوونى نه وه شتيكي خراپ باس بكرت و بى ناگا بيت له به ره لستى كړدى.

وهك ده فهرموويت: (نه مه يش جه ژنى ئيمه يه ماناى وايه كه دهر پرپنى خوشى و شادى له جه ژنه كاندا دروشمى دينه، وهكو روژه كانى تر نبييه).

(ابن حجر) يش (په حمه تى خوای لى بيت) ده فهرموويت: نه مه فهرمووده يه چهنه سوويكي تيډايه، له وانه دروستيى فراوان كړدن له سهر مال و منډال له پوژانى جه ژنه كاندا به جوړه ها شيواز كه نارامى دل و پشووى لاشه ي تيډا بيت له ماندوو بوونى په رستنه كه، وه پشت گوى خستنى باشته.

هه روه ها سووى نه وه ي تيډايه كه دهر پرپنى خوشى له جه ژنه كاندا له دروشمى دينه^(۱۷).

(۴)

خو جوان كړدن و خو پازاندنه وه له جه ژندا

له (عبد الله كورى عومر) وه ﷺ فهرموويه تى: (ئيمامى عومر ﷺ كراسيكي (جوبه يه كي) هيئا بو پيغه مېهر ﷺ كه له (ناوريشم) دروست كرا بوو (استبرق) له بازار دهر ووشرا، و فهرمووى: نه ي پيغه مېهرى خوا ﷺ نه مه بگره خوتى پى پرازينه وه بو جه ژن و پيشوازي كړدن له وه فده كان، پيغه مېهر ﷺ پيى فهرموو: (انما هذه لباس من لا خلاق له). واته: (نه مه پوشاكي كه سيكه كه هيچ به شيكى نه بيت له قيامت).

ئيمامى عومر ﷺ مايه وه تا خوا ويستى له سهر بوو بمينيته وه، پاشان پيغه مېهر ﷺ كراسيكي ديياجى بو نارد (واته لاي دريژى و پانيه كه ي ناوريشم بوو).

ئيمامى عومر ريش هيئاى بو لاي پيغه مېهر ﷺ و فهرمووى: نه ي پيغه مېهرى خوا ﷺ تو فهرمووت: (نه وه پوشاكي كه سيكه كه هيچ به شيكى نه بيت) واته له قيامت دا، ئيستاش خوت نه مه ت بو ناردووم، پيغه مېهرى خوا ﷺ پيى فهرموو: (تبعها أو تصيب بها حاجتك)^(۱۸).

(۱۴) له پيوايه تيكي تردا (به لام گوراني بيژ نه بوون) ته ماشاى: (شرح المسلم: ۶ / ۱۸۲) بكه.

(۱۵) البخاري (۹۴۹)، (۹۵۲) و (۹۸۷) و (۲۹۰۷) و (۳۵۳۰) و (۳۹۳۱) و (رواه مسلم: ۸۹۲).

(۱۶) ته ماشاى: (النهاية: ۱ / ۱۳۹) ي (ابن الأثير الجزري) بكه.

(۱۷) (فتح الباري: ۲ / ۴۴۳).

(۱۸) البخاري: (۸۸۶) و (۹۴۸) و (۲۱۰۴) و (۲۶۱۹) و (۲۰۶۸) و (۲۰۶۸).

واتە: (ببفرۆشه یان پێویستی خۆتی پێ جێ بە جێ بکە).

زانای پایە بەرز (السندی) دەفەرموویت: لەم فەرمودەیەوه زانراوە کە خۆ پازاندنەوه لە پوژێ جەژن دا نەریتیکی دان پێدانراو بوو لە نێوانیاندا وە پێغەمبەریش ﷺ بەرھەڵستی نەکردوو بۆیە زانراوە کە ماوەتەوه^(١٩).

(ابن حَجَر) دەفەرموویت: (ابن أبي الدنيا) و (البيهقي) بەسەندیکی (صحیح)، بۆمان دەگێڕنەوه کە عبدالله ی کوپی عومەر ﷺ لەناو جل و بەرگەکانیدا باشتی زانیانی لەبەر دەکرد لە جەژنەکاندا^(٢٠).

دیسان دەفەرموویت: شیوهی بە بەلگە زانیانی حەدیسەکی ئیمامی عومەر ﷺ لەو پروووەیە کە پێغەمبەر ﷺ دانی بە خۆ پازاندنەوه بۆ جومعه هینا و بەرھەڵستییهکی کورت کردووە لەسەر لەبەرکردنی وەك ئەو پۆشاکە، چونکە لە ئاوریشم بوو^(٢١).

(ابن قُدامه) لە (المغني ٢ / ٢٢٨) دا دەفەرموویت: ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە خۆ پازاندنەوه لەلایان لەم شوێنانەدا ئاشکراو باو بوو.

(ئیمامی مالک) دەفەرموویت: بیستومە کە زانایان بۆنی خۆش و شتی جوانیان لە هەموو جەژنێکدا پێ خۆش بوو. (ابن القيم) لە (زاد المعاد ١ / ٤٤١) دا دەفەرموویت: پێغەمبەر ﷺ بۆ دەرچوون بۆ هەردوو جەژنەکان لە جوانترین جل و بەرگەکانی لەبەر دەکرد و پۆشاکێکی هەبوو بۆ هەر دوو جەژن و جومعه لەبەری دەکرد، جاریکیش دوو پۆشاکێ (صوفی) سەوزی لەبەر کرد، وە جاریکی تریش جلیکی سووری لەبەر کرد^(٢٢).

بەلام سووریکێ تەواو نەبوو وەکو هەندی خەلک گومان دەبەن، ئەگەر وابوایە ئەوا (بورد) ی پێ نەدەوترا بەلکو چەند خەتیکی سووری تێدا بوو وەکو (بورد) هەمەنییهکان.

(٥)

دەرچوون بۆ نوێژگە (المصلی)

لە (أبي سعيد الخدري) هەو ﷺ فەرموویەتی: پێغەمبەر ﷺ جەژنی پەمەزان و قوربان دەرەچوو بۆ نوێژگە(مصلی) یەكەم شت دەستی پێ دەکرد نوێژگە بوو^(٢٣).

زانای پایەبەرز (ابن الحاج المالکی) دەفەرموویت: سوننەتی لەسەر پوڤشتوو لە نوێژی جەژنەکاندا ئەوێ کە لە نوێژگە (مصلی) بکریت، چونکە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: (صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام).

واتە: نوێژگە لەم مزگەوتەدا خێری زیاترە لە هەزار نوێژ لە مزگەوتەکانی تردا تەنھا مزگەوتی (کەعبە) نەبییت^(٢٤).

لەگەڵ ئەم هەموو خێرە زۆرەدا نوێژی جەژنەکانی لە نوێژگە (مصلی) دەکرد^(٢٥).

زانای پایەبەرز (ابن قدامة المقدسي) دەفەرموویت: سوننەت وایە کە نوێژی جەژن لە نوێژگە (مصلی) دابکریت فەرمانی بە ئیمامی عەلیش ﷺ بەم شیوهیە کردووە، وە(ئیمامی ئەوزاعی) وای بەباش زانیووە. هەروەها-اصحاب الرأي^(٢٦). بەهەمان شیوه، ئەمە ووتە(ابن المنذر) یشە^(٢٧).

(١٩) (حاشية السني على النسائي: ٣ / ١٨١).

(٢٠) (فتح الباري: ٢ / ٤٣٩).

(٢١) سەرچاوەی پێشوو: (٢ / ٤٣٤).

(٢٢) تەماشای: (السلسلة الصحيحة: ١٢٧٩) بکە.

(٢٣) (البخاري: ٩٥٦) و(مسلم: ٨٨٩) و(النسائي: ١٨٧/٣).

(٢٤) (البخاري: ١١٩٠) و(مسلم: ١٣٩٤).

(٢٥) (المدخل: ٢ / ٢٨٣).

(٢٦) واتە: ئەو زانایانە کە حەدیسێان پێ نەگەشتوو و بەرپەتێ خۆیان ئێشیان کردووە وەکو (قوتابخانە کوفە) و حەنەفیەکان.

و هەر کەسێک نەیتوانی دەرچیت بۆ نوێژگە (مصلی) لەبەر نەخۆشی یان گەورەیی تەمەن، نوێژی لە مەزگەوتدا کرد ئەوا هیچی لەسەر نی یە إن شاء الله (المغنی ۲/ ۲۳۰).

و هەڵبەدا ئاگادارکردنەوەیەکی هەیه کە پێویستە باس بکەیت ئەویش ئەوێکە کە ئامانج لە نوێژکردن لە نوێژگە (مصلی) ئەوێکە کە موسلمانان لەیەک شوی کۆبەنەو بەگەورەیی بەلام ئەوێکە ئەمرو ئێمە دەیبینین لەزۆری وولاتاندا کەچەند نوێژگە (مصلی) یەکی هەیه ئەگەر چی پێویستیش نەکات ئەمەیش شتێکە زانایان ووتویانە (مکروهه) ^(۲۸)، نەک هەر ئەوێکە دەش بەلکو هەندێ لە نوێژگە (مصلی) کان بوونەتە مینبەری حیزبایەتی بۆ پارچە پارچە کردنی ووشە موسلمانان (لا حول ولا قوة الا بالله).

(۶)

پۆشتن و گەرانەو لە نوێژگە (المصلی)

لە (جابری کۆری عبدالله) هە رحمته الله فەرموویەتی پێغەمبەر صلی الله علیه و آله ئەگەر پۆژی جەژن بواوە پێگاکە دەگۆری ^(۲۹).

زانایەکی پایە بەرز (ابن القيم الجوزیه) دەفەرموویت: پێغەمبەر صلی الله علیه و آله پێگاکەکی جیاوازی دەگرتە بەر لە جەژنی پەمەزاند لە پێگاکە کە دەپۆشت و لە پێگاکە کە تره دەهاتەو، و تراو: بۆ ئەوێکە سەلام لە خەلکی هەردوو پێگاکە بکات، و تراو: بۆ ئەوێکە خەلکی هەردوو پێگاکە توشی بەرەکەتی ببێت، و تراو: بۆ ئەوێکە هەرکەسێک پێویستی پێی بوو پێویستیەکی بۆ جی بەجی بکات، و تراو: کە ئەمە راستترینیانە لەبەر هەموو ئەم شتانه بوو، و لەبەر چەند داناییەکی تر کە هیچ ئیشێکی پێغەمبەر صلی الله علیه و آله بێ دانایی نەبوو ^(۳۰).

(ئیمامی نەووی) (پەحمەتی خۆی لی بیّت) لە پاش ئەوێکە ئەم چەند شتە سەرەو باس دەکات دەفەرموویت: ئەگەر هۆیه کەشی نەزانراو بێ سوننەتە شوینی بکەوین بەیەک جاری، خۆی گەرە باشتر دەزانیت ^(۳۱).

دوو ئاگادارکردنەو:

یەکەم: (ئیمامی البغوي) لە (الشرح السنة ۴ / ۳۰۲ - ۳۰۳) دەفەرموویت: سوننەتە کە خەلکی بەیانی زوو بچیت بۆ نوێژگە (مصلی) پاش ئەوێکە نوێژی بەیانی دەکات بۆ ئەوێکە هەر کەس شوینی خۆی بکەیت، والله أكبر بکەن و دەدرچوونی ئیمامیش لە کاتی نوێژدا دەبێت.

دووەم: (ئیمامی الترمذی) (۵۳۰) وە (ابن ماجه) (۱۶۱) لە (علی) هە رحمته الله بۆمان دەگێرێنەو کە فەرموویەتی: (سوننەتە بە پێی بچیت بۆ نوێژی جەژن) ^(۳۲).

(۷)

الله أكبر کردن لە هەردوو (جەژندا)

خۆی گەرە دەفەرموویت:

﴿ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

واتە: (ئەو کەسانە کە لە پەمەزاند بە پۆژوو نەبوونە بە هۆی نەخۆشی یان سەفەر کردن با لە پاش پەمەزان بە پۆژوو بن تا مانگە کە تەواو دەکەن و پاداشتی تەواو وەر بگرن، وە خۆی خۆیان بەگەرە بزاندن بەوێکە پۆژووی بۆ بگرن و یادی بکەنەو، چونکە پێنمونیتانی کردووە، بەلکو سوپاس و ستایشی خوا بکەن).

(۲۷) (المغنی: ۲/ ۲۳۰).

(۲۸) (نهاية المحتاج: ۲/ ۳۷۵) للملي.

(۲۹) (البخاري: ۹۸۶).

(۳۰) (زاد المعاد: ۱ / ۴۴۹)، وانظر كلام الإمام البغوي في: (شرح السنة: ۴ / ۳۱۴).

(۳۱) (روضة المحبين: ۲ / ۷۷).

(۳۲) (وحسنه الشيخ الألباني في: صحيح سنن الترمذي: ۱/ ۱۶۴).

وه جیگیر بووه که پیغه مبهه ﷺ (جهژنی پهمه زان دهرده چوو الله ئه کبهری دهکرد ههتا دهگه یشته نویژگه (مصلی) وه ههتا نویژی تهواو دهکرد، که نویژی تهواو بکردایه الله اکبری نه دهکرد ^(۳۳)).

زانای فهرموده ناس (الألبانی) (پهحمه تی خوی لی بیّت) دهفهرموویّت: لهه فهرموده یه دا به لگه ی دروستیّتی ئه وه ی تیّدایه که موسلمانان کردوو یانه له به ناشکرا وتنی الله اکبر له پیکادا بۆ نویژگه (المصلی) هه چهنده زۆربه ی خه لکی ئهم سوننه ته یان به سوک گرتوو تا وای لیّهاتوو نه زیکه نه مینّی، وه ئه وه ی که باش بیّت لیّره دا یادی بخه ی نه وه ئه وه ی که به ناشکرا ووتنی - الله اکبر - دروست نییه بۆی کۆبیته وه و به یه که دهنگ بیلییّت ههروه کو چۆن هه ندی له خه لکی ده یکه ن، ههروه ها هه موو زیکرێک دروست بیّت دهنگ به رز بکه یته وه تیایدا یان دروست نه بیّت، دروست نییه کۆبیته وه به کۆمه ل بیلییّت، با لهه شته به ناگا بین وهه میشه له پیش چاوی خوّمانی دابنّین که

باشترین پیکاو پینمای (پینمای پیغه مبهه ﷺ) ^(۳۴).

وه پرسیار کرا له (شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) (پهحمه تی خوی لی بیّت) دهرباره ی کاتی الله اکبر له جهژنه کاندای فهرمووی: سوپاس بۆ خوا، راستترین ووته له الله اکبر کردن دا که زۆربه ی زانایانی پیشین و تیگه یشتوانی له هاوه لّان ﷺ و پیشه وایانی له سه ر بیّت له فه جری پۆژی عه رفه تا کۆتایی (ایام التشریق) له پاش هه موو نویژیک وه دروسته بۆ هه موو که سیک به ناشکرا الله اکبر بلّیت له کاتی دهرچون بۆ جهژن ئه ویش به پیکه وتنی هه ر چوار زاناکه ^(۳۵).

منیش ده لیم: که ده فهرموویّت (پاش هه موو نویژیک) به تایبه تی هیچ به لگه یه کی له سه ر نییه، ئه وه ی راست بیّت له هه موو کاتی که دا به بی تایبه ت کردنی به کاتیکی دیاری کراوه وه به لگه ییش له سه ر ئه مه (ئیمامی البخاری) له کتیبی (العیدین من صحیحه (۲ / ۶۶۱) ده فهرموویّت:

(باب التکبیر أيام المنی، وإذا غدا الى عرفة).

ئیمامی عومه ر ﷺ له خانوه که ی خوی له مینا الله اکبری دهکرد خه لکی مزگه وته که گوی یان له دهنگی ده بوو ئه وانیش الله اکبریان دهکرد وه خه لکی بازپیش الله اکبریان دهکرد ههتا (منی) دهه ژایه وه له الله اکبر کردن دا .

وه (عبد الله کوری عومه ر) یش ﷺ له (منی) الله اکبر ی دهکرد ئه و پۆژانه وه پاش نویژه کانیشت، وه له سه ر جیگا که ی وه له ناو دهواره که ی، وه له دانیشتن و پۆیشتن و له هه موو ئه و پۆژانه دا .

وه (مهیمونه) ی دایکی موسلمانان (خوی لی رازی بیّت) له جهژنی قورباندا الله اکبری دهکرد، وه ئافره تانیشت له دوی (أبانی کوری عثمان) و (عومه ری کوری عبدالعزیز) وه ﷺ الله اکبریان دهکرد شهوانی (التشریق) ^(۳۶) له گه ل پیاواندا له مزگه وت .

وه (عبد الله کوری عومه ر) ﷺ که به یانی بچوا یه بۆ نویژ له جهژنی پهمه زان و قورباندا به ناشکرا به دهنگی به رز (الله اکبر) ی دهکرد ههتا دهگه یشته نویژگه (مصلی) پاشان الله اکبری دهکرد ههتا ئیمام دههات ^(۳۷) .

وه ئه وه ی من بزانه هیچ فهرموده یه کی راست له پیغه مبهه وه ﷺ نه هاتوو دهرباره ی چۆنیه تی الله اکبر کردن به لکو له هه ندی هاوه لّانه وه ﷺ هاتوو: (عبدالله کوری مه سعود) ده یفه رموو:

(الله اکبر الله اکبر، لا إله إلا الله، والله اکبر الله اکبر والله الحمد) ^(۳۸).

(۳۳) (رواه ابن أبي شيبة في: المصنف، والمحامي في: كتاب صلاة العیدین، بإسناد صحيح لكنه مرسل، لكن له شواهد يتقوى بها) تهماشای: (السلسلة الصحيحة: ۱۷۰) بکه .

(۳۴) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱ / ۱۲۱) وللشيخ العلامة حمود التويجري (رحمه الله) رسالة مفردة في إنكار هذا التكبير الجماعي، وهي مطبوعة..

(۳۵) (مجموع الفتاوى: ۲۴ / ۲۲۰) وه تهماشای: (سبل السلام: ۲ / ۷۱ - ۷۲) بکه .

(۳۶) واته: پۆژانی ۱۱، ۱۲، ۱۳، مانگی ذي الحجة (دوهه م و سێ هه م و چواره م پۆژی جهژنی قوربان) وه بۆیه پێی دهوتریّت (التشریق) چونکه خه لکی گۆشتیان هه لده گرت له بهر خۆر .

(۳۷) الدار قطني وابن أبي شيبة وغيرهم بسند صحيح . تهماشای: (إرواء الغلیل: ۶۵۰) بکه .

وه (عبد الله كورپی عهباس) ﷺ دهیفرموو: (الله أكبر الله أكبر، الله أكبر والله الحمد، الله أكبر وأجل، الله أكبر على ما هدانا) ^(۳۹).

(البیهقی) به سه نه دیکی (صحیح) له (السنن الکبری) (۳ / ۳۱۶) له (سه لمانی خهیر) وه ﷺ بۆمان دهیگیڕیتته وه که فهرموویه تی: الله أكبر بکهن، الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر کبیرا .

زۆربه ی زۆری خه لکی پیچه وانه ی ئەم زیکرانه ده کهن که له پیشینه کانمانه وه هاتوو، زیادی ده کهن وشتی تر داده هیئن که هیچ بنچینه کی نییه .

(ابن حجر) (په حمه تی خوی لی بیّت) له (فتح الباری) (۲ / ۵۳۶) ده فهرموویّت: (چهند شتی که له کاته دا دروست کراوه که زیاده وه هیچ بنچینه یه کی نییه) .

(۸)

چ کاتی که ده خوی ته ههردوو جهژندا

له (أنس) ﷺ ده فهرموویّت: پیغه مبه ر ﷺ له جهژنی په مه زاندا دهر نه ده چوو هه تا چهند ده نکه خورما یه کی ده خوارد ^(۴۰). ئیما می (المُهَلَّب) ده فهرموویّت:

حیکمه ت له خواردندا پیش نویژ ئه وه یه هه تا گومان به ریک گومان نه بات له بهرده وامی پوژوو گرتن هه تا نویژی جهژن ده کریت، پیغه مبه ر ﷺ ریگای ئەم گومان بردنه ی گرت ^(۴۱).

له (بورهید) وه ﷺ فهرموویه تی:

پیغه مبه ر ﷺ دهر نه ده چوو بۆ نویژی جهژنی په مه زان هه تا شتیکی نه خواردایا، وه جهژنی قوربان هیچی نه ده خوارد هه تا نه گه پرایه ته وه پاشان له قوربانیه که ی خوی ده خوارد ^(۴۲).

زانای پایه بهرز (ابن قیم) ده فهرموویّت:

به لام له جهژنی قوربان پیغه مبه ر ﷺ هیچی نه ده خوارد هه تا له نویژگه (مصلی) نه گه پرایه ته وه وه له قوربانیه که ی خوی ده خوارد ^(۴۳).

زانای پایه بهرز (الشوکانی) ^(۴۴) ده فهرموویّت:

حیکمه ت له دواخستنی خواردن له جهژنی قورباندا ئه وه یه، ئەو پوژو قوربانی کردن و خواردنی تیدا ریگه پیدراوه که خواردنی خوی له قوربانیه که ی خوی بیّت .

(ئیبین قدامه) وای فهرمووه ^(۴۵).

(الزین بن المنیر) ده فهرموویّت ^(۴۶):

(۳۸) (ابن أبي شيبة: ۲ / ۱۶۸) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۳۹) (البیهقی: ۳ / ۳۱۵) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۴۰) (البخاري: ۹۵۳) و (الترمذي: ۵۴۳) و (ابن ماجه: ۱۷۵۴).

(۴۱) (فتح الباري: ۲ / ۴۴۷) .

(۴۲) (الترمذي: ۵۴۲) و (ابن ماجه: ۱۷۵۶) و (الدارمي: ۱ / ۳۷۵) و (أحمد: ۵ / ۳۵۲) سه نه ده که ی (حسن) ه .

(۴۳) زاد المعاد (۱ / ۴۴۱) .

(۴۴) (نبيل الأوطار: ۳ / ۳۵۷) .

(۴۵) (المغني: ۲ / ۳۷۱) .

(۴۶) ته ماشای: (فتح الباري: ۲ / ۴۴۸) بکه .

خواردنی پیغه مبهه ﷺ له ههردوو جهژن له کاتی دروستی خۆیدا بووه بۆ دهرکردنی خیری تایبه تی پى يانه وه، به دهرکردنی سهرفته پيش هاتن بۆ نويزی جهژنی په مهزان و دهرکردنی قوربانى له پاش نويزی جهژنی قوربان له دواى سهرپرينى .

(۹)

خوشوشتن پيش جهژن

له (نافع) هوه (عبد الله كورى عومره) ﷺ له جهژنی په مهزان خوى دهشوشتن پيش نه وهى بجيت بۆ نويزگه (مصلی) ^(۴۷) .
(سعيدى كورى المسيب) دهفرموويت:

سوننه تی جهژنی په مهزان سى شته: به پى برۆيت بۆ نويزگه (مصلی) و خواردن پيش دهرچوون و خوشوشتن ^(۴۸) .
دهلیم: له وانه يه مهبهستی سوننه تی هاوه لآن ﷺ بيت، واته ريگا و پينمايى نه وان، نه گهر نا هيچ له م باره يه وه له پيغه مبهه وه ﷺ جيگير نه بووه .

(ابن قدامة) دهفرموويت:

سوننه ته خوشوشتن بۆ جهژن، وه (عبد الله كورى عومره) ﷺ له جهژنی په مهزان خوى دهشوشتن و، وه له (على) يشه وه ﷺ گيردراوه ته وه .

وه (علقمة) و (عروه) و (عطاء) و (النخعي) و (الشعبي) و (قتاده) و (ابو الزناد) و (مالك) و (الشافعي) و (ابن المنذر) ﷺ و ايان ووتوه ^(۴۹) .

نه وهى له پيغه مبهه وه ﷺ گيردراوه ته وه له م باره يه وه ضه عيفه ^(۵۰) .

(۱۰)

ئايا پيش و پاشى نويزی جهژن نويزی تر هه يه؟

له (عبد الله كورى عه عباس) هوه ﷺ (پيغه مبهه ﷺ جهژنی په مهزان دوو پکاتى کرد نه له پيش و نه له پاشى نويزی ترى نه کرد ^(۵۱) .

(ابن القيم) (په حمه تی خواى لى بيت) دهفرموويت ^(۵۲):

نه پيغه مبهه ﷺ نه هاوه لآن ﷺ نويزيان نه نه کرد كه بگه يشتنايه ته نويزگه (مصلی) نه له پيش و نه له پاشى نويزی جهژن .

(ابن حجر) (په حمه تی خواى لى بيت) دهفرموويت ^(۵۳):

دهست كه وتوو سهر نه نجام نه وه يه كه نويزی جهژن هيچ سوننه تيك نه له پيش و نه له پاشى جيگير نه بووه، به پيچه وانه ی كه سيكه وه كه قياسي دهكات له سهر جومعه ^(۵۴) .

(۴۷) (مالك: ۱ / ۱۷۷) و (الشافعي: ۷۳) و (عبد الرزاق: ۵۷۵۴) سه نه ده كه يشى (صحيح) ۵ .

(۴۸) (الفريائي: ۱۲۷ / ۲۱) به سه نه ديكي صهحيح، ههروه كو چۆن له (ارواء الغليل) (۲ / ۱۰۴) هاتوه .

(۴۹) (المغني: ۳۷۰ / ۲) .

(۵۰) في: (سنن ابن ماجة: ۱۳۱۵) وفي إسناده جُبارة بن المُغَلِّس وشيخه وهما ضعيفان، ورواه أيضا في (۱۳۱۶) وفيه يوسف بن خالد السَّمِّي، كذبه غير واحد.

(۵۱) (البخاري: ۹۸۹) و (الترمذي: ۵۳۷) و (النسائي: ۱۹۳ / ۳) و (ابن ماجة: ۱۲۹۱) .

(۵۲) (زاد المعاد: ۴۴۳ / ۲) .

(۵۳) (فتح الباري: ۴۷۶ / ۲) .

(۵۴) (شرح السنة: ۳۱۶ - ۳۱۷) .

حوکمی نویژنی ههردوو جهژن

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیہ) دہ فرمویٔ: لہر ئہمہ ئیمہ ئہمہ مان بہرست داناوہ کہ نویژی جہژن فہرزی عینہ، وھکو ووتہی (ابو حنیفہ) ^(۵۵) وجگہ لہویش، وہ یہکیک لہ ووتہکانی (شافعی) و یہکیک لہ دوو ووتہی مہزہبی (احمد).

وہ ووتہی کہسیک کہبلی نویژی جہژن (واجب) نییہ، لہوپہری دووری دایہ، چونکہ نویژی جہژن لہ گہورہترین دروشمہکانی ئیسلامو خہلکی بوئی کوڈہبنہوہ زیاتر لہجومعہ، وہ اللہ اکبری تیڈا دانراوہ، وہووتہی کہسیک کہبلیٔ فہرزی کیفایہ یہ ریک نییہو دانہمہزیت ^(۵۶).

ئىمامى (الشوكانى) له (السيلى الجرار) (٣١٥/١)^(٥٧) دة فەر موویت: بزانە پیغە مېەر ﷺ بەردەوام ئەم نوێژەى کردووہ لەجەژنەکاندا، وەوازی ئی نہ هیناوہ لە جەژنیکی لەجەژنەکاندا، وە فەرمانی بەخەلکی کردووہ کە دەرچن بو نوێژ کردن هەتا فەرمانی کردووہ بە دەرچوونی ئا فرەتانی بالغ بو، وئەو ئا فرەتانی کە لە ژووری خوێانن و ئا فرەتانی حەیزدار . بەلام فەرمانی بە ئا فرەتانی حەیزدار کردووہ کە نوێژ نەکەن بەلام ئامادەى خێرو دوعای موسلمانان بێن تەنا نەت فەرمانی کردووہ بەو ئا فرەتانی کە عەبا یان نی یە (جلباب) لە یەکیکی تر وەری بگرن و ئامادەى نوێژەکە بێن^(٥٨).

ئەمە ھەموو بەلگەيە لەسەر ئەوێ کە ئەم نوێژە (واجب) ە و فەرزی عەینە نەك فەرزی کیفایە، فەرمان کردنی بەدەرچوون بۆ نوێژ واپیویست دەکات کە فەرمان کردنە بە نوێژیشت بۆ کەسیک کە عوزری نەبیّت، بەمانای ووتە کە چونکە دەرچوون بۆ نوێژ ھۆیکە بۆ نوێژکردن، وە واجب بوونی ھۆیکە واپیویست دەکات ئامانجە کەیش واجب بیّت (ئەوێ لە پیناوی دەر دەچيّت کە نوێژە کە یە)، وە پیاو شایانترە لە ئافرەت بەم ھۆکەمە کە نوێژی جەژن واجب بیّت لەسەر یان.

پاشان (پرحمہ تی خوی لی بیٹ) دہ فہرموویت: وہ بہ لکھی تر لہ سہر واجب بوونی نویژی جہ ژن ئہ وہیہ کہ نویژی جومعه لادہ بات ئہ گہر جہ ژن و جومعه بکہ ونہ یہ ک پوژئوہ^(۵۹) چونکہ ئہ گہر شتیئک واجب نہ بیٹ واجب لانابات . وہ جیگر بووہ کہ پیغہ مہر ﷺ بہ ردہ وام نویژی جہ ژنی بہ جہ معاہت کردوہ لہو پوژئی پیویست کرا ہتا کوچی دواپی کرد . لہ گہل ئہ مہ یشدا فہرمانی بہ خہ لکی کردوہ کہ دہ رچن بو نویژی جہ ژن^(۶۰) .

زانامان (الألباني) له (تمام المنة) (٣٤٤) پاش ئەوھى ھەدىسى (أم عطية) دەھىنیتەوھ و دەفەر مووئیت:

(ئەم شتەى باسکراوھ بەلگەھە لەسەر واجب بوونی نوێژى جەژن، وە ئەگەر دەرچوون بۆ نوێژى جەژن واجب بێت ئەوا شاياترە کە نوێژەکە واجبە).

ههروه‌کو چوون ناشاردریته‌وه ئه‌وه‌ی حه‌ق بی‌ت ئه‌وه‌یه که واجب بی‌ت نه‌که ته‌ن‌ها سو‌ننه‌ت .

(۵۵) انظر: حاشية ابن عابدين: ۱۶۶/۲ - فما بعد).

(۵۶) (مجموع الفتاوى: ۱۶۱/۲۳).

(٥٧) وعنه صديق حسن خان في: الموعظة الحسنة: (٤٢-٤٣).

(٥٨) البخارى (٣٢٤) و (٣٥١) و (٩٧١) و (٩٧٤) و (٩٨٠) و (٩٨١) و (١٦٥٢)، و (مسلم: ٨٩٠) من حديث أم عطية (رضى الله عنها).

(٥٩) هه‌روه‌که‌ ځوون له‌حه‌ دښى ابو هورهيره دا ﷺ هاڼوه: کاتک‌ ځه‌ژن و ځومعه‌ که‌وتنه‌ به‌ک روژوه‌ ښه‌ر ﷺ فرموي:

(اجتمع في يومكم هذا عیدان، فمن شاء أجزأه من الجمعة، وإنا مجمعون).

واته: (له م روژده دا دوو جه ژن کوښوونه ته وه هه رکه سښک وویستی لى بښت نوښی جه ژنی به سه وه له جیاتی جومعه به، وه ئیمه نوښی جومعه ده که ین) (رواه أبو

داود: ١٠٧٣) و(ابن ماجه: ١٣١١) وسنده حسن، وانظر: (المعني: ٣٥٨/٢)، و(مجموع الفتاوى: ٢٤/٢١٢).

(٦٠) ته ماشای: (نبیل الأوطار: ٣ / ٣٨٢ - ٣٨٣) و(الروضة الندية: ١ / ١٤٢) بکه .

(١٢)

کاتی نوێژی جەژن

له (عبدالله ی کۆری بۇسرى) هاوێلى پىڤه مبهى ﷺ کاتى كه دەرده چوو له گهڵ خهڵکدا بۆ جەژنى پەمەزان یان بۆ جەژنى قوربان، ئىنکاری دواکه و تنى ئىمامى کردوو و فەرموویەتی: ئیّمه لهم کاتەدا له نوێژ دەبووینەوه، واتە کاتی نوێژی سوننەت^(٦١). ئەگەر کاتی که راهەتی نوێژ بەسەر بچوايه .

ئەم فەرموودەیه پاسترین^(٦٢) فەرموودەیه لهباسى کاتی نوێژی جەژندا جگه له مه شتى تر دهگيریتەوه به لام له پروی سەنەدەوه جیگیر نابیت .

(ابن قیم) دەفەرموویت: پىڤه مبهى ﷺ نوێژی جەژنى پەمەزانى دوا دەخست و نوێژی جەژنى قوربانى پيش دەخست و به پەله دەیکرد، (ابن عومەر) ﷺ له گهڵ توندی شوینکەوتنى بۆ سوننەت دەرئەچوو بۆ نوێژ هەتا خۆر هەلنەهاتایه^(٦٣).

(صدیق حسن خان) دەفەرموویت: کاتی نوێژی هەردوو جەژن پاش بەرزبونەوهی خۆر به قەد پمیک هەتا خۆر لار دەبیتهوه (الزوال) زانایانیش یهك دەنگن لەسەر سوود وەرگرتن له فەرموودەکه هەرچەندە فەرموودەى وا نابیت به بەلگه، به لام کۆتایی کاتەکهی لاریبونەوهی خۆره^(٦٤).

(أبو بكر الجزائري) دەفەرموویت: کاتی نوێژی هەردوو جەژن: له بەرز بوونەوهی خۆر به قەد (پمیک) هەتا لار بوونەوهی خۆره، باشتەر وایه نوێژی جەژنى قوربان له سەرەتای کاتەکهوه بکریّت تا خەلکی بتوانن قوربانى خۆیان بکەن، وەنوێژی جەژنى پەمەزان دوا بخریّت تا خەلکی بتوانن سەرقتەى خۆیان دەر بکەن^(٦٥).

ئاگادارکردنەوهیهك

ئەگەر له کاتیکی درەنگدا زانرا كه جەژنه ئەوا نوێژی جەژن لەپوژی دوايیدا دەکریّت (ابو داود) (١٥٧) و (النسائی) (١٨٠/٣) و (ابن ماجه) (١٦٥٣) به سەنەدیکی (صحيح) بۆمان دهگيرنهوه له (ئەبى عەمەیری کۆری ئەنەس) هوه له چەند مامیکیهوه که هاوێلى پىڤه مبهى ﷺ بوون، شایه تیان داوه که ئەوان دوینى (مانگی یهك شهوهی شهوال) یان بینوه، پىڤه مبهى ﷺ فەرمانی پێیان کرد كه پوژو بشکینن و ئەگەر بهیانی هەستن بۆ نوێژگه (مصلی) بۆ نوێژی جەژن .

(١٣)

بانگ وقامت نییه له نوێژی هەردوو جەژندا

له (جابرى کۆری سەموره) هوه ﷺ دەفەرموویت:

نوێژم کرد له گهڵ پىڤه مبهى ﷺ هەردوو جەژن زیاتر له جارێك و دوو جار بهبى بانگ وقامت^(٦٦).

(ابن عباس و جابر) ﷺ: فەرموویانه:

له جەژنى پەمەزان و قورباندا بانگ نه دەدر^(٦٧).

(٦١) ته ماشاى: (فتح الباري: ٢ / ٤٥٧) و (النهاية: ٢ / ١٣٣) بکه .

(٦٢) (علقه البخاري في: صحيحه: ٢ / ٤٥٦)، و (وصله أبو داود: ١١٣٥، وابن ماجه: ١٣١٧، والحاكم: ٢٩٥/١، والبيهقي: ٢٨٢/٣) وإسناده صحيح.

(٦٣) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٢) .

(٦٤) (الموعظة الحسنة: ٤٣ / ٤٤) .

(٦٥) (منهاج المسلم: ٢٧٨) .

(٦٦) (رواه مسلم: ٨٨٧) و (ابوداود: ١١٤٨) و (الترمذی: ٣٢٥) .

(٦٧) (البخاري: ٩٦٠)، و (مسلم: ٨٨٦) .

(ابن القيم) دهفهرموویت: پیغه مبهه ﷺ نه گهر بگه یشتایه ته نویژگه (مصلی) نویژی ده کرد به بی بانگ وقامت، وه نه یشو و تراوه (الصلاة جامعة) سوننه وایه هیچ له مانه نه وتریت^(۶۸).
 ئیمامی (صنعانی) قسه له سهر ئه م فهرموده یه ده کات و ده فهرموویت: ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه ی ئه مانه دروست نین له جهژنداو بیدعه ن^(۶۹).

(۱۴)

چونیتی نویژی جهژن

یه کهم: - دوو پکاته، له بهر پریوایه تی ئیمامی (عمر) ﷺ: نویژی سه فهر دوو پکاته و نویژی قوربان دوو پکاته و نویژی جهژنی پهمه زان دوو پکاته، ته واون به بی کورت کردنه وه له سهر زمانی محمد ﷺ^(۷۰).
 دووهم: - یه کهم پکات دهست پی ده کریت وه کو هه موو نویژه کان به الله اکبر (تکبیره الإحرام) پاشان ههوت الله اکبر (تکبیره) ی تیدا ده کریت، له پکاتی دووهمیشدا پینج (تکبیره) ی تیدا ده کریت جگه له (تکبیره) ی ده رچوون بو پکوع و سجود وه له سانه وه.
 له خاتوو عائیشه وه (خوای لی پازی بیت) که پیغه مبهه ﷺ له نویژی جهژنی پهمه زان و قوربان ههوت (تکبیره) ی کردوه له پکاتی یه کهم و له پکاتی دووهم پینج (تکبیره) ی ده کرد جگه له (تکبیره) کانی تر^(۷۱).
 ئیمامی (البغوی) ده فهرموویت: ئه مه و ته ی زوربه ی زانایانه له سه حابه و پاش ئه وان ﷺ که له پکاتی یه کهم ههوت (تکبیره) جگه له (تکبیره) ی دهست کردن به نویژ، وه له پکاتی دووهم پینج (تکبیره) جگه له (تکبیره) ی ههستانی پیش خویندنی فاتحه ئه مه گیر دراوه ته وه له (ئهبوکرو عمرو علی ﷺ)^(۷۲).
 سی یه م: - به (سه حیحی) نه هاتوو له پیغه مبهه وه ﷺ که وه دهست بهرز بکاته وه له گه ل (تکبیره) کانی جهژن^(۷۳)، به لام (ئین القيم) ده فهرموویت: (ابن عمر) ﷺ له گه ل زور به دوا گه رانی بو سوننه دهستی بهرز ده کرده وه له گه ل هه موو (تکبیره) یه کدا^(۷۴).

منیش ده لیم: باشتین رینمایی، رینمایه وهیدایه تی پیغه مبهه ﷺ.

ماموستامان (الألبانی) له (تمام المنه ۳۴۸) ده فهرموویت: له گه ل ئه وه ی له (عومهر) و کو ره که یه وه ﷺ گیر دراوه ته وه ئه مه ناکات به سوننه ته تایبه تی که ریوایه تی ههردووکیان لی راده (صحیح) نی یه.

(۶۸) (زاد المعاد: ۴۴۲/۱).

(۶۹) (سبل السلام: ۶۷/۲).

(۷۰) (النسائی: ۱۸۳/۳) و (البیهقی: ۲۰۰/۳) و (أحمد: ۳۷/۱) و (الطحاوی فی: شرح معانی الآثار: ۴۲۱/۱) و سنده صحیح.

(۷۱) (أبوداود: ۱۱۵۰) و (ابن ماجه: ۱۲۸۰) و (أحمد: ۷۰/۶) و (البیهقی: ۲۸۷/۳) و إسناده صحیح.

ئاگادار کردنه وه یه ک

سوننه وایه له (تکبیره) دا پیش خویندنی فاتحه بیت، ههروه کو چۆن له وه فهرموده یه دا هاتوو که (أبو داود: ۱۱۵۲)، و (ابن ماجه: ۱۲۷۸)، و (أحمد: ۱۸۰/۲) ده یگیرنه وه له (عهمری کوپی شوعیب له باوکی یه وه له باپیرییه وه ده فهرموویت: پیغه مبهه ﷺ له نویژی جهژن ههوت (تکبیره) ی کرد له پکاتی یه کهم پاشان فاتحه ی خویند پاشان الله اکبری کردو چوو پکوع پاشان چوو سجود پاشان ههستایه وه و پینج (تکبیره) ی کرد پاشان فاتحه ی خویند و الله اکبری کردو چوو پکوع و پاشان چوو سجود. که ئه مه فهرموده یه کی (حسن) ه، وه ته ماشای: (إرواء الغلیل: ۱۰۸/۳-۱۱۲) بکه.

وه پیچه وانه ی ئه مه راست و دروست نییه، ههروه کو چۆن زانای پایه بهرز ابن القيم له: (زاد المعاد: ۴۴۳/۱-۴۴۴) روونی کردۆته وه.

(۷۲) (شرح السنة: ۳۰۹/۴) وه ته ماشای: (مجموع الفتاوی: ۲۲۰/۲۴-۲۲۱) بکه.

(۷۳) (انظر لزاما: إرواء الغلیل: ۱۱۲/۳-۱۱۴).

(۷۴) (زاد المعاد: ۴۴۱/۱).

پړوايه تی (عومەر ﷺ) (البیهقی) دهیگرپښته وه به سه نديکی (ضعیف) (لاوان) پړوايه تی کورپه کی ﷺ هیشتا نه م دوزیوه ته وه وله سهری رانه وه ستاوم .

هه روه ها ماموستامان له (أحكام الجنائز ۱۴۸) دهرباره ی شتی که که نزیکه له م حوکمه وه دفرموویت: هه رکه سیك واگومان ده بات که (عبدالله ی کوری عومەر) ﷺ نه م شته ی نه کردوو له خو یه وه به لکو له پیغه مبهری ﷺ وهرگرتوووه بو ی هیه دهستی به رز بکاته وه .

چوارهم: - به (صه حیح) ی نه هاتوو له پیغه مبهروه ﷺ ذکرکی دیاری کراو له نیوان (تکبیره) کانی جهژن به لام جیگر بوو به سه نديکی (باش) له پړوايه تی (البیهقی) (۲۹۱/۳) له (عبدالله ی کوری مسعود) وه ﷺ که وا دهرباره ی نویژی جهژن فرموویه تی: له نیوان هردوو (تکبیره) یه کدا حه مدو سوپاس و ستایشی خوی تی دیایه .

(ابن القيم) دفرموویت: پیغه مبهری ﷺ بی دنگ ده بوو له نیوان هردوو (تکبیره) دا و که میك ده وه ستا، وه لی نه گیردراوه ته وه ذکرکی دیاری کراو بخوینیت له نیوان (تکبیره) کانا . منیش ده لیم: باشتین هیدایه ت و پښمای، هیدایه تی پیغه مبهری ﷺ .

پینجه م: - که (تکبیره) کانی ته واو ده کرد دهستی به خویندنه وه ی فاتیه و پاشان ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ [ق: ۱] له پرکاتی کدا ده خویندو له پرکاته که ی تر دا ﴿اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ [القمر: ۱] ی ده خویند^(۷۵).

وه هه ندی جاریش ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ [الأعلى: ۱] و ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ﴾ [الغاشية: ۱] ی ده خویند^(۷۶). (ابن القيم) دفرموویت: هردووکیان به (صه حیح) ی هاتوو جگه له و دووانه هیچی تر به (صه حیح) ی نه هاتوو^(۷۷).

شه شه م: - ئیتر هه موو شیوازه کانی تری وه کو نویژه کانی تری وایه جیاوازی نی یه .

حه وته م: - هه رکه سیك فریای نویژی جهژن نه کهوت به جه ماعت نه وا دوو پرکات ده کات .

(نیمامی البخاری) (پرهمه تی خوی لی بیئت) دفرموویت:

(باب اذا فاته العيد يصلي ركعتين)^(۷۸).

واته: نه گهر که سیك فریای نویژی جهژن نه کهوت دوو پرکات ده کات .

(ابن حجر) له (الفتح ۵۵۰/۲) له پاش نه م (باب ه دفرموویت: له م (باب ه دوو حوکمی شهرعی هیه: -

أ- دروستی کردنی نویژی جهژن نه گهر فهوتا به جه ماعت ئیتر ئایا به ئاره زوی خو ی نه هاتیبت یان عوزری هه بوو بیئت.

ب- نه گهر فریا نه کهوت خو ی دوو پرکات ده کات.

(عطاء) دفرموویت: نه گهر که سیك نویژی جهژنی فهوتا دوو پرکات ده کات^(۷۹).

(ولي الله الدهلوي) دفرموویت: نه م مه زه بی (شافعی) یه نه گهر که سیك نویژی جهژنی فهوتا له گهل نیمامدا دوو پرکات ده کات، هه تا پاداشتی نویژی جهژنی ده ست که ویت، هه رچه نده پاداشتی جه ماعتی له گهل نیمامدا فهوتا وه . به لام له لای حه نه فی یه کان نویژی جهژن نا کریتنه وه، نه گهر له گهل نیمام فریا نه کهوت^(۸۰) .

(۷۵) (مسلم: ۸۹۱) و (النسائي: ۸۴۱۳) ، و (الترمذي: ۵۳۴) ، و (ابن ماجه: ۱۲۸۲) عن ابن واقد الليثي ﷺ .

(۷۶) (مسلم: ۸۷۸) ، و (الترمذي: ۵۳۳) ، و (ابن ماجه: ۱۲۸۱) من حديث النعمان بن بشير ﷺ .

(۷۷) (زاد المعاد: ۴۴۳/۱) ، و هه نديک له زانایان باسی حکمه تیان کردوو له خویندنی نه م سورته تانه، ته ماشای قسه کانیا ن بکه له: (شرح مسلم: ۱۸۲/۶) ، و (نیل الأوطار: ۲۹۷/۳) .

(۷۸) (صحيح البخاري: ۱۳۴، ۱۳۵/۱ - هندية) .

(۷۹) (صحيح البخاري: ۱۳۴، ۱۳۵/۱ - هندية) .

(۸۰) (شرح تراجم أبواب البخاري: ۸۰) ، و ته ماشای: (المجموع: ۲۷/۵ - ۲۹) بکه .

(ئیمامی مالک) له (الموطأ- ۵۹۲ بروایة أبي مصعب) دهفرموویت: هه کەسیک بو خوی نویژی جهژنی کرد پیاو یان ژن، من وائه بینم که له پکاتی یه که مەدا حەوت (تکبیره) له پیش فاتحه و له پکاتی دوو مەدا پینچ (تکبیره) له پیش خویندنی (فاتحه) دهکات، ئەوه ییشی دوا ده که ویت له نویژی جهژن ئەوه ندهی فریا نه که و تووه و هکو نویژه کانی تر دهیکاته وه^(۸۱).

هه شته م: - (تکبیره) کردن سوننه ته و وازلی هینانی و نه کردنی نویژ به تال ناکاته وه ئیتر ئایا به عەمدی بی یان به هه له، به لام ئەوهی نه یکات بی گومان پیچه وانهی سوننه تی پیغه مبه ره^(۸۲).

(۱۵)

ووتار خویندنه وه له پاش نویژه

سوننه ت وایه له نویژی جهژندا ووتار له پاش نویژ بی، (ئیمامی بخاری) له (صه حیح) هکهیدا بابیکی بو داناوه به ناوی: (باب الخطبة بعد العید)^(۸۳).

واته: ووتار خویندنه وه له پاش نویژی جهژنه.

(ابن عباس) ره فرموویه تی: ئاماده ی جهژن بووم له گه ل پیغه مبه ره^(۸۴) و (أبو بکرو عمر و عثمان) ره مویان نویژیان ده کرد پیش ووتار خویندنه وه^(۸۵).

له ابن (عمر) وه ره^(۸۶) که وای پیغه مبه ره^(۸۷) و (أبو بکرو عمر) ره نویژی جهژنیان ده کرد له پیش ووتار خویندنه وه^(۸۸). (ولي الله الدهلوي) قسه دهکات له سه ره بابه که ی (ئیمامی البخاری) و دهفرموویت^(۸۹): واته سوننه تی پیغه مبه ره^(۹۰) و ئیش پی کرایی جی نشینه باشه کانی (الخلفاء الراشدين) ره^(۹۱) ئەمه بووه، وه پاشان ئەو گورانکاری یه به سه ردا هاتوو، وه پیش خستنی ووتار به سه ر نویژه که دا و هکو جومعه ئەمه بیدعه یه وله (مه روان) وه سه ری هه لداوه.

(ئیمامی الترمذی)^(۹۲) دهفرموویت: کار کردن له سه ر ئەم شته یه له لایه ن زانایان له ها وه لانی پیغه مبه ره^(۹۳) و جگه له وانیش: که وای نویژی جهژن پیش وتاره، وه ووتراوه یه که م که س که ووتاری دا پیش نویژ (مه روانی کوری الحکم) بو^(۹۴).

(۱۶)

ووتار خویندنه وه ئاماده بوونی خه لکی به ئاره زووی خویان

له (أبی سعید الخدری) ره فرموویه تی:

پیغه مبه ره^(۹۵) پوژی جهژنی قوربان ده رده چوو بو نویژگه (مصلی) یه که م شت دهستی پی ده کرد نویژ کردن بوو پاشان ده پو ی به رامبه ره خه لکی راده وه ستا و خه لکی دانیشتبوون له سه ر پو ی خویان و ئامورگاریانی ده کرد و فره مانی پی یان ده کرد^(۹۶).

وتاری جهژن وه کو هه موو وتاره کانی تره، ده ست پی ده کریت به حەمد و سوپاس و ستایشی خوای گه و ره . (إبن القيم) دهفرموویت:

(۸۱) (المغني: ۲/ ۲۱۲).

(۸۲) (كتاب العیدین باب رقم ۸)، وه ته ماشای (فتح الباری: ۲/ ۴۵۳) بکه.

(۸۳) (البخاری: ۹۶۲) و (مسلم: ۸۸۴) و (أحمد: ۱/ ۳۳۱-۳۴۶).

(۸۴) (البخاری: ۹۶۳) و (مسلم: ۸۸۸) و (الترمذی: ۵۳۱) و (النسائی: ۲/ ۱۸۳).

(۸۵) (شرح تراجم أبواب البخاری: ۷۹).

(۸۶) فی (سنه: ۲/ ۴۱۱).

(۸۷) وانظر كتاب: (الأم: ۱/ ۲۳۵-۲۳۶ للإمام الشافعي)، و (عارضة الأحوذی: ۳/ ۳-۶ للقاضي ابن العربي المالکي).

(۸۸) (البخاری: ۹۵۶) و (مسلم: ۸۸۹) و (النسائی: ۳/ ۱۷۸) و (البيهقي: ۳/ ۲۸۰).

پێغەمبەر ﷺ هەموو وتارەکانی بە (الحمد لله) دەست پێ دەکرد تەنها فەرموودەیەکیشی لێ نەگێڕدراوەتەوه کەوا وتاری جەژن بە (الله اکبر) دەست پێ بکات .
بەلکو (ابن ماجه)^(٨٩) لە سوننەکیدەدا دەگێڕێتەوه کە (سعد القرظ) بانگدەری پێغەمبەر ﷺ زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتارەکەدا و زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتاری هەردوو جەژن، ئەمە بەلگە نییە لەسەر ئەوەی پێغەمبەر ﷺ وتارەکەدا بە الله اکبر دەست پێ دەکرد^(٩٠) .

هەروەها بە (صەحیحی) نەهاتوو لە سوننەتدا کەوا وتاری جەژن دوو وتاریت و لەنیوانیاندا دابنیشییت، بەلکو ئەوەی لەم بارەدا هاتوو فەرموودەیەکی زۆر لاوازه (ضعیف) ه، (البزار) لە (المسند رقم ٥٣ مسند سعد) عن (شیخه عبدالله بن شبيب بسنده عن سعد ﷺ) کەوا پێغەمبەر ﷺ دوو وتاری دەدا لە نیوانیاندا دادەنیشیت، دەربارەدا (عبدالله کوری شیب) (بوخاری) دەفەرمووێت: (منکر الحديث) بۆیە وتاری جەژن بەیەک وتار دەمینیتەوه لە بنچینەدا، وە ئامادە بوونی وەکو نوێژەکە واجب نییە لە (عبدالله کوری سائب) هوه ﷺ دەفەرمووێت:

ئامادەدا جەژن بووم لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ کاتی نوێژتەواو بوو فەرمووی:

(إنا نخطب، فمن أحب أن يجلس لخطبة فليجلس، ومن أحب أن يذهب فليذهب)^(٩١).

واتە: ئێمە وتار دەدەین ئەوەی پێی خۆشە بۆ وتارەکە دابنیشییت با دابنیشییت وە ئەوەی پێی خۆشە بپروات با بپروات. (ئەبەن القیم) (پەحمەتی خۆی لێ بیئت) دەفەرمووێت^(٩٢):

پێغەمبەر ﷺ روخسەتی داوه بۆ کەسێک ئامادەدا جەژن بیئت دابنیشییت یان بپروات .

(١٧)

کۆبۆنەوهی جومعه و جەژن لەیەك پۆژدا

(أبو داود: ١٠٧٠) و (النسائي: ٣ / ٦٩٤) و (ابن ماجه: ١٣١٠) و (ابن خزيمة: ١٤٦٤) و (الدارمي: ١٦٢٠) و (أحمد: ٤ / ٣٧٢) لە (ایاسی کوری باوکی پەملە شامی) هوه دەگێڕنەوه دەفەرمووێت:

(معاوية کوری أبی سفیان) م ﷺ بینی پرسیاری لە (زهیدی کوری أرقم) ﷺ دەکرد دەیفەرموو:

ئایا لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ بینیوتە دوو جەژن کۆبیتەوه لەیەك پۆژدا؟ فەرمووی: بەلێ .

فەرمووی: چی کردوو؟ فەرمووی: نوێژی جەژنی کردوو پاشان روخسەتی داوه بۆ نوێژی جومعه و فەرموویەتی: (من شاء أن يصلي فليصل)^(٩٣).

واتە: ئەوەی ویستی لێیە نوێژ بکات با بیکات.

وە لە (أبی هوریره) ﷺ و جگە لەویشەوه لە پێغەمبەر ﷺ لەم جوړە گێردراوەتەوه .

و ههواره لانیش ﷺ ئیشیان بهوه کردوو، (عبدالرزاق) لە (المصنف: ٣ / ٣٠٥) و (ابن شيبه) لە (المصنف: ٢ / ١٨٧) به سهندهیکی (صەحیح) لە ئیمامی عەلییەوه ﷺ دەگێڕنەوه کەوا دوو جەژن کۆبۆنەوه لە یەك پۆژدا فەرمووی: ئەوەی دەیهوی نوێژی جومعه بکات با بیکات و ئەوەی دەیهوێت دابنیشییت با دابنیشییت .

و لە (صحيح البخاري: ٥٢٥١) لە (عثماني کوری عفان) هوه ﷺ بهم شیوهیه هاتوو .

وهله (سنن أبی داود: ١٠٧٢) و (مصنف عبدالرزاق رقم: ٥٧٢٥ بسند صحيح) (عن ابن الزبير) کەوا فەرموویەتی:

(٨٩) (برقم: ١٢٨٧) وإسناده ضعيف .

(٩٠) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٧ — ٤٤٨) .

(٩١) (أبو داود: ١١٥٥)، و (النسائي: ٣ / ١٨٥)، و (ابن ماجه: ١٢٩٠)، و (الحاكم: ٢٩٥/١)، وإسناده صحيح .

(٩٢) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٨)، وانظر: (مجموع فتاوى شيخ الإسلام: ٢٤ / ٢١٤) .

(٩٣) وقد صحح الحديث الإمام علي بن المديني كما في: (التلخيص الحبير: ٢ / ٩٤) .

دوو جەژن کۆبوونەووە لەیەک پۆژدا کۆیانی کردووە و کردیانی بە یەک، پۆژی جومعه لە بەیاننێیەکی دا تەنها دوو پکاتی جەژنی پەرمەزانی کرد هیچی تری نەکرد هەتا عەسر.

(ئیمامی الشوکانی) لە (نیل الأوطار ٣ / ٢٤٨) پاش ئەم پێواوەتە دەفەرموویت:

ناشکراکە ی وایە کەوا نوێژی نیوهرۆی نەکردووە، وە لەم فەرمودەیدا ئەوەی تێدایە کەوا ئەگەر نوێژی جومعه لادرا بە شێوەیەک لە شێوازە دروستەکان واجب نییە لەسەر ئەو کەسە ی کە لە سەری لاجوو نوێژی نیوهرۆ بکات، وە (عطاء) ییش وای بۆ چوو.

وە ناشکرایە کەوا دەوتری نوێژی جومعه ئەصل و بنچینە یە وە تۆ دەزانیت ئەوەی کە خوای گەورە فەرزێ کردووە لەسەر بەندەکانی لە پۆژی جومعه دا بریتییە لە نوێژی جومعه، واجب کردنی نوێژی نیوهرۆ لەسەر کەسێک کە نوێژی جومعه ی وازی هێنا بێت لەبەر عوزرێک یان بەبێ عوزر پێویستی بە بەلگە هەیە، بەلام هیچ بەلگە یەک نییە کە دەستی پێو بگرین ئەوەی من بزنام.

(١٨)

پێرۆزبایی کردنی جەژن

پرسیار کرا لە (شیخ الاسلام) (ابن تیمیة) دەربارە ی پێرۆزبایی لە جەژندا فەرمووی:

پێرۆزبایی کردن لە پۆژی جەژندا بەوەی هەندیک بەهەندیک تر بڵێن کە بەیەک دەگەن لە دوا ی نوێژەکە: (تقبل الله منا ومنك).

واتە: خوای گەورە لەئێمە و ئێوەیشی وەرگریت، یان بڵێن خوای گەورە بێگریتەو، وەکو ئەمانە ئەمە لە کۆمەلێک لە هاوێلانەو ﷺ گیردراوەتەو کە ووتویانە، وە ئیمامی مەزەهەبەکانیش پێگەیان پێ داوە وەکو ئەحمەد و جگە لەویش، بەلام ئەحمەد دەفەرموویت: من بەکەس نالێم ئەگەر کەسیکیش پێم بڵێ وەلامی دەدەمەو، چونکە وەلام دانەوێ سەلام واجبە، بەلام دەست پێ کردنی پێرۆزبایی لە سوننەت دا فەرمانی پێ نەکراوە، ئەوەی دەیکات پێشەوای هەیه و ئەوەی نایکات پێشەوای هەیه (والله أعلم) (٩٥).

(ابن حجر) دەفەرموویت:

بۆمان گیردراوەتەو لە (المحاملیات) بسند حسن عن (جیر بن نفیر) کە فەرموویەتی: هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ ئەگەر لە پۆژی جەژن بەیەک بگەشتنایە بە یەکتریان دەوت: (تقبل الله منا ومنكم).

واتە: خوای گەورە لە ئێمە و ئێوەیشی قەبول بکات.

(ابن قدامة) لە (المغنی: ٢ / ٢٥٩) دەلێت: کە (محمد کوپی زیاد) فەرموویەتی:

لەگەڵ (أبی أمامة الباهلی) ﷺ و جگە لەویش بوومە لە هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ کە بگەڕانایەتەو لە نوێژی جەژن بەیەکتریان دەوت: (تقبل الله منا ومنكم).

(ئیمامی ئەحمەد) دەفەرموویت:

إسنادی فەرمودەکی (أبی أمامة) ﷺ باشە (جید) ه (٩٧).

بەلام وتە ی زۆربە ی خەلکی کە بەیەکتری دەلێن: (کل عام وأنتم بخیر)

(٩٤) (مجموع الفتاوى: ٢٤ / ٢٥٣٤).

(٩٥) وه الجلال السيوطي له نامليکه کېدا: (وصول الأمانى بأصول التهانى) شوپنەوارى له زیاتر له یەکیک لە زانایانی سەلهفەو هێناو کە باسی پێرۆزبایی کردنی تێدایە، وە چاپ کراوە لەناو: (الحاوي للفتاوى: ٨١ / ١) بگەڕێدەو سەری، هەروەها تەماشای پەرتوکی: (المصنوع في معرفة الحديث الموضوع ی علي الفاري: ٨٥) وتەعلیقێ موحەقیقەکی بکە.

(٩٦) (فتح الباري: ٢ / ٤٤٦).

(٩٧) وه بېروانه: (الجوهر النقي: ٣ / ٣٢٠) وه السيوطي له: (الحاوي: ٨١ / ١) دهفەرموویت: (إسناده حسن).

واته: هه موو سالیك به خویشی بهرنه سهر یان له خویشی دا بن و وینهی ئه مانه وهرناگیرین وپهت دهکرینه وه!! به لکو ئه مه لهو بابتهیه که خوای گه وره دهفرموویت:

﴿أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ [البقرة: ۶۱].

واته: ئایا ئه وهی که باشتره دهیگۆرینه وه به وهی که که متره؟.

(۱۹)

قوربانی کردن

مه پیکه (ئازهلک) سهر ده پردیست له دواى نویژى جهژنى قوربان بو خو نزیك کردنه وه له خوای گه وره که دهفرموویت:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ [الأنعام: ۱۶۲].

واته: ئه ی محمد ﷺ بلێ به راستی نویژ کردن و قوربانی کردن و ژیان و مردنی من ته نها بو پهروهردگاری جیهانیانه که به بی هاوبهش و هاوه له . (نُسُك): لیږده دا به مانای سهر پیرین دیت بو نزیك بوونه وه له خوای گه وره^(۹۸).

زانایان جیاوازیان هیه له سهر حوکمی قوربانی کردن ئایا واجبه یان سوننهت، ئه وهی راست بیست له به لگه جیاوازه کان ئه وهیه که واجبه .

به لگه ی ئه و که سانه ی که ده لێن واجبه:

یه که م: له (أبی هوریره وه) ﷺ فهرموویه تی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی:

(من كان له سعة ولم يضح فلا يقربن مصلانا)^(۹۹).

واته: هه ر که سیك توانای هه بیست و قوربانی نه کات با نزیك نویژ که مان (مصلی) که مان نه که ویست.

شیوه ی به لگه هیانه وه له م فهرمووده یه ئه وهیه کاتیك پیغه مبه ر ﷺ به ره له ستی کرد له وهی که سیك که توانای قوربانی هه بیست و قوربانی نه کات به وهی که وا نزیك نویژ که مان (مصلی) که مان نه که ویست و نه یات بو نویژى جهژن، ئه مه به لگه یه له سهر ئه وهی که واجبیکی واز لی هیناوه، وه کو بلێ سوودی نییه خو نزیك کردنه وه له خوای گه وره له گه ل واز لی هینانی ئه م واجبه.

دووهم: له (جوندوبی کوپی عبدالله به جهلی) وه ﷺ فهرموویه تی: پیغه مبه ر ﷺ بیینی له پوژی جهژنى قوربان دا فهرمووی:

(من ذبح قبل أن يصلي فليعد مكانها أخرى، ومن لم يذبح فليذبح)^(۱۰۰).

واته: هه ر که سیك قوربانی کردوه پيش ئه وهی نویژى جهژن بکات با له جیاتى ئه و قوربانیه قوربانیه کی تر بکات، وه ئه وه شی نه ی کردوه با بیکات.

فه رمانی پیغه مبه ریش ﷺ ئاشکرایه که بو واجبه و هیچ فهرمووده یه کی تر نه ها تووه له و واجبه وه فه رمانه که بگۆریت بو سوننه ت .

سێهه م: له (میخنه فی کوپی سولهیم) وه ﷺ که وا پیغه مبه ر ﷺ ی دیوه وتاری ده دا له پوژی عه ره فه داو فهرموویه تی:

(على أهل كل بيت في كل عام أضحية وعتيرة، أتدرون ما العتيرة؟ هذه التي يقول عنها الناس: رجبية).

(۹۸) ته ماشای: (منهاج المسلم: ۳۵۵ - ۳۵۶) بکه .

(۹۹) (أحمد: ۳۲۱/۱) ، و (ابن ماجه: ۳۱۲۳) ، و (الدارقطني: ۲۷۷/۴) و سنده حسن .

(۱۰۰) (البخاري: ۵۵۶۲) ، و (مسلم: ۱۹۶۰) ، و (النسائي: ۲۲۴/۷) ، و (ابن ماجه: ۳۱۵۲) .

واته: له سههه خه لکی هه موو مالیک پیویسته له هه موو سالیکیدا قوربانیهک و عه تیره یهک^(١٠١) بکهن، ئایا نه زانن عه تیره چی یه؟ نه وه یه که خه لکی پیی ده لێن (رهجه بیه)^(١٠٢).

ئه م فه رموو ده یه ش فه رمانی تیا دایه به واجب بوونی، به لام (عه تیره) نه سخ بوته وه و ئیشی پی ناکریت، وه نه سخ بوونه وهی (عه تیره) نابیته هو ی نه سخ بوونه وهی قوربانی، به لکو قوربانی ماوه ته وه له سههه بنچینه ی خو ی.

(ابن الاثیر) فه رموویه تی: عه تیده نه سخ بووه ته وه به لکو له سههه تای ئیسلام دا هه بووه و پاشان ئیشی پی نه کراوه^(١٠٣) به لام نه وانیه ی پیچه وانیه نه وهن که قوربانی کردن واجبه گه وره ترین شو به یان که قوربانی کردن سوننه ته نه م فه رموو ده یه ی پیغه مبه ره ﷺ که ده فه رموویت:

(إذا دخل العشر، فأراد أحدكم أن يضحي فلا يمس من شعره، ولا من بشره شيئاً)^(١٠٤).

واته: نه گهر مانگ بووه ده پوژ،^(١٠٥) یه کی که له ئیوه ویستی قوربانی بکات با ده ست له تووکه که ی (مووه که ی وپیسته که ی) نه دات.

ده لێن^{١٠٦}: نه م فه رموو ده یه به لگه یه له سهه نه وهی قوربانی کردن واجب نییه چونکه پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی:

(نه گهر که سی که ویستی لی بیت) نه گهر واجب بوایه ویسته که ی نه ده گه پرانده وه بو نه وه که سه .

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) (رهحه تی خوای لی بیت) پاش نه وهی نه وه به راست داده نیت که قوربانی کردن واجبه وه لامی نه م شو به یه ده داته وه ده فه رموویت^(١٠٧):

نه وانیه نه فی واجب بوونی قوربانی کردن ده کهن به لگه یان پی نییه، پالپشت و کو له گه یان ته نها نه م فه رموو ده یه ی پیغه مبه ره ﷺ که ده فه رموویت:

(هه ره که سی که ویستی قوربانی بکات ..... ده لێن واجب په یوه ست ناکریت به ویسته وه نه مه قسه یه کی کورته، به راستی واجب نادریته ده ستی بهنده بوتریت: نه گهر ویستت لی بو نه وه بیکه، به لکو واجب په یوه ست ده کریت به مه رجه وه بو پروونکردنه وهی حوکمیک له حوکمه کان وه کو خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا...﴾ [المائدة: ٦].

وایان داناوه: نه گهر ویستان هه لسن، وه وایان داناوه نه گهر ویستت قورئان بخوینیت په نا بگره به خوا، ده ست نویتز واجبه، قورئان خویندنیش له نویتزدا واجبه، وه ده فه رموویت:

[إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ، لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ] [التكوير: ٢٧].

ویستنی (استقامه) واجبه، پاشان (رهحه تی خوای لی بیت) ده فه رموویت^(١٠٨): هه روه ها واجب نییه له سهه هه موو که سی قوربانی بکات به لکو واجبه له سهه نه وه که سه ی که توانای هه بیت، نه وهی ده یه ویت قوربانی بکات وه کو پیغه مبه ره ﷺ ده فه رموویت: هه ره که سی که ده یه ویت هه بکات با په له بکات، چونکه له وانیه شت ون ببیت و پیویستی

(١٠١) أبو عبيد له (غريب الحديث: ١ / ١٩٥) ده فه رموویت: قوربانیهک بووه له رهجه بدا ده کرا، خه لکی سهه رده می نه فامی خو یان پی نزیک ده کرده وه له خوا، پاشان ئیسلام هات و به و شیوه یه که مایه وه، هه تا دوایی نه سخ کرایه وه ونه ما .

(١٠٢) (أحمد: ٤ / ٢١٥)، و(ابن ماجة: ٣١٢٥)، و(أبو داود: ٢٧٨٨) وقواه الحافظ في: (الفتح: ١٠ / ٤) .

(١٠٣) (جامع الأصول: ٣ / ٣١٧) وه بپروانه: (الأدلة المأمنة على ثبوت النسخ في الكتاب والسنة) (١٠٣ - ١٠٥) و (المغني: ٨ / ٦٥٠ - ٦٥١) .

(١٠٤) (مسلم: ١٩٧٧)، و(أبو داود: ٢٧٩١)، و(النسائي: ٧ / ٢١١ و ٢١٢) . و(البغوي: ١١٢٧) وابن ماجة: ٣١٤٩ و(البيهقي: ٩ / ٢٦٦) و(أحمد: ٦ / ٢٨٩) و (٦ / ٣٠١ و ٣١١) و(الحاكم: ٤ / ٢٢٠) و(الطحاوي في: شرح معاني الآثار: ٤ / ١٨١) له چه ند ریگایه که وه له (أم سلمه) وه (ره زای خوای لی

بیت) .

(١٠٥) ده پوژێ سههه تای مانگی (ذي الحجة) یه .

(١٠٦) (المجموع: ٨ / ٣٠١) و(مغني المحتاج: ٤ / ٢٨٢) و(شرح السنة: ٤ / ٣٤٨) و(الحلی: ٨ / ٣) .

(١٠٧) (مجموع الفتاوى: ٢٣ / ١٦٢ - ١٦٤) .

(١٠٨) سهه رچاوه ی پېشوو

بیته پیشهوه^(١٠٩) وه چه جیش واجبه له سهر کهسیک توانای هه بیته، وه دهفهرموویته: هه رکهسیک دهیهویتی قوربانی بکات وهکو نهوه وایه دهفهرموویته: هه رکهسیک دهیهویتی چه ج بکات وه (ئیمامی العینی)^(١١٠) وهلامی نهوه بهلگهیهی پیشتریان ده داتهوه و له پروون کردنهوهی وتهی خاوهن (الهدایة)^(١١١) که دهفهرموویته: مه بهست له ویست وهکو گیردراوه تهوه (والله أعلم) بریتییه له پیچه وانهی هه لهو لی تیکچون نه که هه لبرژاردن، (ئیمامی العینی) (پهحمه تی خوای لی بیته) دهفهرموویته: واته: مه بهست هه لبرژاردن نییه له نیوان کردن و واز لی هیئانی، وای لی دیت، وهکو بلایته: نهوهی نیه تی ههیه له نیوه قوربانی بکات .

ئه مهش بهلگه نییه له سهر نهوهی که واجب نه بیته وهکو دهفهرموویته: نهوهی دهیهویتی نویتز بکات با دهست نویتز بگریته، وه دهفهرموویته نهوهی ویستی جومعهی ههیه با غوسل دهر بکات^(١١٢) واته: کهسیک نیه تی هه بیته نه که هه لبرژیریت، ئه مهش هه مان شیوهیه وه بهلگه هیئانهوهی نهوهی کهسه نهی که ده لئین قوربانی کردن واجب نییه به قوربانی کردنی پیغه مبهه^(١١٣) له جیاتی ئوممه ته کهی وهکو له (سنن أبی داود ٢٨١٠) و (سنن الترمذی ١٥٧٤) و (مسند أحمد ٣ / ٣٥٦) به سه نه دیکی (صه حیج) له (جابر) وه^(١١٤) ئه مه بهلگهیه کی تهواو و راوستاو نییه، ئه مه فهرموودهیه بو کهسیک که توانای نه بیته - به کوکردنهوهی هه موو بهلگه کان- له ئوممه تی پیغه مبهه^(١١٥) .

وه هه رکهسیکیش توانای قوربانی کردنی نه بیته حوکمی واجب بوونی له سهر لاده چیت له بنچینه دا (والله أعلم) .

(٢٠)

حوکمه کانی قوربانی کردن

چه ند حوکمیک ههیه په یوهندی یان ههیه به قوربانی کردنهوه، موسلمان شایانی نهوهیه بیانزانیته بو نهوهی زانیاری هه بیته له په رسته نه کهیدا وه له سهر چاوپرۆشنایی بیت له ئیشه کهیدا، کورتی ده که مه وه بهم شیوهیه إن شاء الله: یه کهم: پیغه مبهه^(١١٦) قوربانی ده کرد به دوو بهران، وه سه ریانی ده بری له پاش نویتزی جهژن، وه پیمانی پاگه یاندوووه کهوا:

(من ذبح قبل الصلاة فليس من النسك في شيء، وإنما هو لحم قدمه لأهله)^(١١٧).

واته: هه رکهسیک پیش نویتزی جهژن ئاژه له کهی سه رب بریت نهوا قوربانی نییه به لکو گوشتیکه داویتی به مال و خیزانی .

دووهم: پیغه مبهه^(١١٨) فهرمانی به هاوه لانی ده کرد^(١١٩) با مه ریک بیت که سالیکی تهواو کرد بیته، وه نه گهر و شتریک بوو نهوا با پینج سالی تهواو کرد بیته، وه نه گهر مانگا و بزنی بیت بوو با دوو سالی تهواو کرد بیته چوو بیتته ناو سالی سییه مه وه^(١٢٠).

له (موجاشعی کوپی مه سعود) وه^(١٢١) له پیغه مبهه وه^(١٢٢) فهرموویه تی:

(إنَّ الجذع من الضأن يوفي ما يوفي منه الثني من المعز)^(١٢٣).

واته: مه ریک سالیکی تهواو کرد بیته وهکو بزنی وایه دوو سالی تهواو کرد بیته واته: له خیره کهیدا .

(١٠٩) (أحمد: ١ / ٢١٤ و ٣٢٣ و ٣٥٥)، و (ابن ماجه: ٣٨٨٣) وه سه نه ده کهی (حسن) ه، ته ماشای: (ارواء الغلیل: ٤ / ١٦٨ — ١٦٩) بکه .

(١١٠) (البنایة فی شرح الهدایة: ٩ / ١٠٦ — ١١٤) .

(١١١) هو کتاب (الهدایة شرح البدایة) فی فقه الحنفیة، وهو من الكتب السائرة في المذهب، كما في: (كشف الظنون: ٢ / ٢٠٣١ — ٢٠٤٠) وهو من تصنيف الإمام علي بن أبي بكر المرغيناني المتوفى سنة (٥٩٣ هـ) ترجمته في: (الفوائد البهیة: ١٤١ للكنوي).

(١١٢) بهم له فظه (مسلم: ٨٤٤) ریوایه تی کردوو له ابن عومه ره وه^(١٢٤)، وه هه ره ها له وه ره ریوایه ت کراوه به له فظیک تر له لای بوخاری به ژماره (٨٧٧) و (٨٩٤) و (٩١٩) .

(١١٣) (البخاری: ٥٥٦٠) و (مسلم: ١٩٦١) عن البراء بن عازب^(١٢٥) .

(١١٤) ته ماشای: زاد المعاد: ٢ / ٣١٧) بکه .

(١١٥) (صحيح الجامع: ١٥٩٢)، وه بهوانه: (سلسلة الاحاديث الصحيحة: ٨٧ / ١ — ٩٥) .

سپییهه: دروسته قوربانی کردنه که دوا بخریت بو پوژی دووهم و سپیهه له پاش جهژن، چونکه جیگر بووه له پیغه مبهروه ﷺ کهوا فهرموویه تی:

(کل أيام التشريق ذبح) ^(١١٦).

واته: ههموو پوژه کانی (التشريق) ^(١١٧) قوربانیه .

(ابن قیم) ده فهرموویت: ئەمه مهزه بهی (احمد و مالک و أبو حنیفه) ﷺ (ئیمامی ئەحمەد) ده فهرموویت: وهئمه وتهی زیاتر له کهسیکه له هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ و (الأثرم) له (ابن عمر و ابن عباس) ده ﷺ گیراویتیوه ^(١١٨).

چوارهه: له رینماییه کانی پیغه مبهر ﷺ وایه کهوا: کهسیک ئەگەر بیهویت قوربانی بکات و بجیتته ناو یه کهم پوژ له (ده) پوژه کهی (ذی الحجة) هیچ له تووک و پیستی ناکاتهوه، وه قهدهغه کردنی ئەم شتهش جیگر بووه ^(١١٩).

(ئیمامی النووی) له (شرح مسلم: ١٣ / ١٣٩) ده فهرموویت:

مه بهست له قهدهغه کردنه که کردنی نینوک و موو، قهدهغه کردنه له کردنی نینوک و شکاندنی یان به ههر شیوازیکی تر بیټ .

وه ریگرتن له لابرندی مووه که به تاشین بیټ یان کورت کردنهوه بیټ یان هه لکیشان بیټ یان سوتاندنی بیټ یان لادانی به ههر ئامیریکی تر بیټ، وه ئایا مووی بن بال بیټ یان سمیل بیټ یان (عانه) بیټ یان سه ر بیټ یان ههر موویه کی تری لاشه بیټ .

(ابن قدامة) له (المغنی: ٩٦/١١) دا ده فهرموویت: ئەگەر یه کیک له مانه ی کرد پاشان داوای لیخوشبوونی له خوا ی گه وره کرد هیچ فیدییه له سه ر نییه به تیگراو یه که دهنگی زانایان ئیتر به عه مدی کرد بیټی یان له بیری چوبیته وه، منیش ده لیم: ئەمه ئامار هیه که له (ابن قدامة) ده (رهحمه تی خوا ی لی بیټ) له سه ر حه رام کردنی ئەو شتانه ی پیشوو، وه ری لی گرتنی به یه کجاری، که ئەمیش ئاشکرایه له بنچینه ی قهدهغه کردنی پیغه مبهر ﷺ .

پیغه مبهه: پیغه مبهر ﷺ ئازهلکی هه ل ده بژارد بو قوربانی کردن که ساغ و سه لامه ت بوایه له ههموو کهم و کورتیییه که وه به باشی داده نا، وه قهدهغه ی ده کرد کهوا ئازهلکی گو ی براو یان شاخ شکاو ^(١٢٠) بکریت به قوربانی، وه فه رمانی کردوه ته ماشای ساغی ئەو ئازهلکه بکریت که ده کریت به قوربانی .

وه ئازهلکی چاوی کو ی ر بیټ نه کریت به قوربانی، وه نابیټ پیشه وه ی یان پاشه وه ی گو ی برا بیټ، ئەمانه هه مووی قهدهغه کراوه که بکریت به قوربانی ^(١٢١).

به لام به رانی که خه سینرا بیټ دروسته بکریت به قوربانی که له پیغه مبهروه ﷺ بهم شیویه هاتوو که (أبو یعلی: ١٧٩٢) و (البیهقی: ٩ / ٢٦٨) به سه ندیک گیراویانه ته وه که (الهیثمی) له (مجمع الزوائد ٤ / ٢٢) به (حسن) ی داناوه . شه شهه: پیغه مبهر ﷺ قوربانی ده کرد له نو ی رگه کهیدا (مصلی) کهیدا ^(١٢٢).

حه وتهه: له رینماییه کانی پیغه مبهر ﷺ وابوو کهوا ئازهلکی ده کریته قوربانی له جیات ی ئەو که سه خو ی و خیزانی و منداله کانی، ههر چه نده ژماره یان زور بیټ، ههروه کو چو ن (عطاء ی کو پی یسار) ^(١٢٣) ده فهرموویت:

(١١٦) (أحمد: ٤ / ٨) و (البیهقی: ٥ / ٢٩٥) و (ابن حبان: ٣٨٥٤)، و (ابن عدی فی: الکامل: ٣ / ١١١٨)، و فیه انقطاع، وله شاهد عند ابن عدی فی: (الکامل) عن أبي سعيد الخدري ﷺ بسند فيه ضعيف، فالحديث حسن إن شاء الله، وانظر: (نصب الراية: ٣ / ٦١) .

(١١٧) (١١، ١٢، ١٣) ي (ذی الحجة)، پیی ده وتریټ (التشريق) چونکه گوشتیان هه لده گرت له بهر خو ر .

(١١٨) (زاد المعاد: ٢ / ٢١٩) .

(١١٩) (مسلم: ١٩٧٧) و (أبو داود: ٢٧٩١) و (النسائي: ٧ / ٢١١ و ٢١٢) .

(١٢٠) (رواه أحمد: ١ / ٨٣ و ١٢٧ و ١٢٩ و ١٥٠) و (أبو داود: ٢٨٠٥) و (الترمذي: ١٥٠٤) و (النسائي: ٧ / ٢١٧) و (ابن ماجه: ٣١٤٥) و (الحاکم:

٤ / ٢٢٤) عن علي ﷺ بإسناد حسن.

(١٢١) (أبو داود: ٢٨٠٤)، و (الترمذي: ٤١٩٨)، و (ابن ماجه: ٣١٤٣) بإسناد حسن من حديث علي ﷺ .

(١٢٢) (البخاري: ٥٥٥٢) و (النسائي: ٧ / ٢١٣) و (ابن ماجه: ٣١٦١) عن ابن عمر ﷺ .

پرسیارم کرد له (أبو أيوب الأنصاري) رضي الله عنه: قوربانی کردن چۆن بووه له کاتی پیغه مبهه رضي الله عنه ؟
 فهرمووی: پیاویک ناژهلکی ده کرد به قوربانی بو خوی و خیزانی و مندالی، وه لیشیان ده خوار ^(۱۲۴).
 هه شته: سوننه ته (بسم الله والله أكبر) بکریت له کاتی سه پریندا له (أنس) هوه رضي الله عنه جیگیر بووه کهوا پیغه مبهه رضي الله عنه دوو
 بهرانی شاخدرای پهنگ سپی که پهنگی رهشی تیدا بوو کرده قوربانی، به دهستی خوی سه ری بری و (بسم الله والله
 أكبر) ی کرد پیی خسته سه ته نیشته کانی ^(۱۲۵).
 نۆیه: باشتین قوربانی نهوهیه که بهرانیکی نیی شاخدرای سپی بیته که رهشی تیکه ل بوو بیته له ناوچه وان و
 پییه کانی، نه مه نه وه صفهیه که پیغه مبهه رضي الله عنه پیی خوش بووه و قوربانی پی کردوه ^(۱۲۶).
 دهیه: واسوننه ته که موسلمان خوی قوربانی خوی سه بریت نه گهر له جیاتی خوی یه کیکی تری دانا نه وه ده بیته
 به بی شهرمه زاری .

یانزه هه: سوننه ته نه وه مالهی که قوربانی ده کهن خویان لی بخون و لیی ببه خشن و بی کهن به دیاری و خیری لی بکهن،
 وه دروسته لیشی هه لگیرن، چونکه پیغه مبهه ری خودا رضي الله عنه ده فهرموویت:
 (كلوا وادخروا وتصدقوا) ^(۱۲۷).
 واته: لیی بخون و لیی هه لگیرن و خیری لی بکهن .

دوانزه هه: به حهوت کهس ده توانن و شتریک بکهن به قوربانی به هاوبهشی به هه مان شیوهش مانگایه کیش به هاوبهشی
 حهوت کهس ده بیته . مسلم له (صحيح) ده کیدا (۳۵۰) له (جابر) هوه رضي الله عنه بۆمان ده گپرتیه وه و ده فهرموویت: له
 (حوده یبیه) و شتریکمان به هاوبهشی حهوت کهس ده کرد به قوربانی و مانگایه کیش به هاوبهشی حهوت کهس .
 سیانزه هه: قه ساب کریی سه برینه کهی له قوربانیه که پی نادریت، جیگیر بووه له (ئیمامی عهلی) هوه رضي الله عنه که
 فهرموویه تی: پیغه مبهه رضي الله عنه فهرمانی پیم کرد که سه په رشتی و شتره کانی بکهم و گوشت و پیست و جله کهی له سه ری
 دانا بوو بکهم به خیر، به لام کریی قه سابه که له قوربانیه که نه ده، وه فهرمووی ئیمه له هی خۆمان دهیده نیی ^(۱۲۸).
 چواره ده هه: هه که سییک توانای قوربانی کردنی نه بیته له موسلمانان پاداشتی نه وه که سانه ی بو ده نوسریت که
 قوربانان کردوه له ئومه ته محمد رضي الله عنه چونکه پیغه مبهه رضي الله عنه له کاتی سه برینی یه کی که له بهرانه کانی فهرمووی:
 (اللهم هذا عني، وعمّن لم یضح من أمتي) ^(۱۲۹).

واته: خواجه نه مه له جیاتی خۆم و هه که سییک له ئومه ته کهم که توانای قوربانی نه بیته .
 پانزه هه: (ابن قدامة) له (المغني: ۹۵ / ۱۱) دا ده فهرموویت: پیغه مبهه رضي الله عنه و هه چوار جینیشینه کهی (الخلفاء
 الراشدين) رضي الله عنه له دواي خوی قوربانان کردوه نه گهر بیانزانیایه کهوا خیر باشته له قوربانی نه وه ده یان کرد، چونکه
 پیشخستنی خیر له سه ر قوربانی ده بیته هوی وازهینان له سوننه تی که پیغه مبهه رضي الله عنه دایناوه .

(۱۲۳) له سالی (۱۰۳ک) مردوه، ژبانی له (تهذيب التهذيب، ۲ / ۲۱۷) دا باسکراوه .

(۱۲۴) (الترمذي: ۱۵۰۵) و (مالک: ۳۷ / ۲) و (ابن ماجه: ۳۱۴۷)، و (إسناده حسن .

(۱۲۵) (البخاري: ۵۵۵۸ و ۵۵۶۴ و ۵۵۶۵) و (مسلم: ۱۹۶۶) .

(۱۲۶) (مسلم: ۱۹۶۷) و (أبو داود: ۲۷۹۲) عن عائشة (رضي الله عنها) .

(۱۲۷) (البخاري: ۵۵۶۹) و (مسلم: ۱۹۷۱) و (أبو داود: ۲۸۱۲) عن عائشة (رضي الله عنها). وه نه وه دهغه کردنه ی هاتوه له سه ره لگرتنی گوشت

(منسوخ) ه ته ماشای: فتح الباري: ۱۰ / ۲۵ — ۲۶)، و (الإعتبار: ۱۲۰ — ۱۲۲) بکه .

(۱۲۸) (مسلم: ۳۱۷) و (أبو داود: ۱۷۶۹) و (الدارمي: ۷۴ / ۲) و (ابن ماجه: ۳۰۹۹) .

(۱۲۹) (سنن أبي داود: ۲۸۱۰) و (سنن الترمذي: ۱۵۷۴) و (مسند أحمد: ۳ / ۳۵۶) بالسند الصحيح عن جابر رضي الله عنه.

٢١- خراپه کارییه کانی جهژن

برای موسلمانم - خوای گه وره من وتۆش شاره زان بکات - بزانه نهو خوشییی که له جهژنه کاندای پرووده دات، وای کردوو له زۆریه ی خه لک که وا فرمانه کانی دینیان و حوکمه کانی ئیسلامه کانیان له بیر بجیتیه وه یان له بیر خوایانی بهرنه وه بۆیه دهیانینیت جوهره ها تاوان نهجام دهن و چهنده ها خراپه دهکن واده زانن که ئیشیککی باشیان کردوو .!!

ئه مانه هه مووی هانمیان دا که وا ئهم به شه به سووده زیاد بکه م له نویسنی ئهم کتیبه دا که وا شوینه واری هیه له یاد کردنه وه موسلمانان له وه ی له بیریان چوووه وه ئاگاداریان دهکاته وه له وه ی که لێی بی ئاگا بوونه .
وه هه ندی له و خراپه کارییه:

یه که م: - خو پازاندنه وه به تاشینی ریش، ئه مه ش شتی که که زۆریه ی خه لکی له سه ره وه تاشینی ریش له ئایینی پیروزی ئیسلامدا حه رامه، وه زۆر فرموده راسته کانی پیغه مبه ر ﷺ ئاماره ی بۆ دهکن که تیایاندا فرمان دهکات به هیشتنه وه ی ئیتریان په یوه سستی دهکات که وا لیک چوونه (تشبه) به هاوبه ش بریارده ران که ریش تاشین پیشه ی ئه وانه، وه ئیمه ی موسلمان ده بیئت پیچه وانه ی ئه وان بین، یاخود په یوه سستی ناکات به وه وه پاشان هیشتنه وه ی ریش له (فیتره تی) مروقه که دروست نییه بۆمان بیگوژین وه هیناوه ی به لگه له سه ر حه رامی تاشینی ریش له په رتوکی هه ر چوار مه زه به که هاتوو به ئه مه بزانیّت^(١٣٠).

دووهم: ته وه کردنی پیاو له گه ل ئافره تی نا مه حره م و بیانی، ئه مه ش هه موو خه لکی گرتوو ته وه ته نها که سانی که نه بن که خوای گه وره په حمی لی یان کردوو و پاراستونی له م ئیشه حه رامه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فره موویّت: (لأن یطعن فی رأس رجل بمخيط من حديد، خير له من أن یمس امرأة لا تحل له)^(١٣١).

واته: ئه گه ر ده رزی ئاسن له سه ر پیاوی که دابکو تریت باشته بۆی له وه ی ده سستی به ر ده سستی ئافره تی که به ویّت که بۆی حه لّ نه بیّت.

وه ئهم حه رام کردنه به لگه ی له سه ره له په رتوکی هه ر چوار مه زه به که دا و باسکراوه ئاگاداریه^(١٣٢).

سییه م: لیکچوون به کافران و پوژئاواییان له جل و به رگ و گو ی گرتن له موسیقا و جگه له مانه له خراپه کارییه کان، پیغه مبه ر ﷺ ده فره موویّت: (من تشبه بقوم فهو منهم)^(١٣٣).

واته: هه ر که سی که له هه ر کو مه لیک بجیت ئه وا له وانه.

هه روه ها ده فره موویّت:

(لیکونن من امتی أقوام یستحلون الحرّ والحریر والخمر والمعازف، ولیزلن أقوام الی جنب علم یروح علیهم بسارحة لهم، یأتیهم - یعنی الفقیر - حاجة فیقولوا: ارجع إلینا غداً، فبیّتهم الله، ویضع العلم، ویمسح آخرین قردة وخنازیر الی یوم القیامة)^(١٣٤).

واته: له ناو ئوممه تی من چه ند کو مه لیک پهیدا ده بن که وا زینا و ئاوریشم و مه ی خواردنه وه و موسیقا حه لّ دهکن، وه چه ند کو مه لیک تر له ته نیشت شاخیکی به رز نیشته جی ده بن رانه ئاره له کانیان به ته نیشتیان ده رۆن، هه ژار دیت بۆ لایان بۆ پیویستی، پیی ده لێن: برۆ به یانی وه ره وه بۆ لامان، خوای گه وره له ناویان ده بات و چیا که ده رۆخی نیّت به سه ریان دا و ئه وانی تریش دهکات به مه یمون و به راز تا پوژنی قیامه ت.

(١٣٠) ته ماشای: فتح الباری: ١٠ / ٣٥١ (والإختیارات العلمیة: ٦) (والحلی: ٢ / ٢٢٠) (غذاء الألباب ٣٧٦/١) بکه، وه نامیلکه یه کی کورتم نویسه وه چه ند جاریک چاپ کراوه ته وه - سوپاس بۆ خوا - به ناوی: (حکم الدین فی اللجة والتدخین).

(١٣١) (حدیث صحیح)، ی نظر تخریجه بتوسع فی: (جزء اتباع السنن، رقم: ١٥، للضیاء المقدسی) بتحقیقی.

(١٣٢) ته ماشای: (شرح النووی علی مسلم: ١٣/١٠)، و (حاشیة ابن عابدين: ٥/٢٣٥)، و (عارضه الأحوذی: ٧/٩٥)، و (أضواء البیان: ٦/٦٠٣).

(١٣٣) (أحمد: ٢ / ٥٠ و ٩٢) عن ابن عمر رضی الله عنه وإسناده حسن.

(١٣٤) (البخاری: ٥٥٩٠) معلقا و وصله (أبو داود: ٤٠٣٩)، و (البیهقی: ١٠/٢٢١)، وغیرهما.

چوارهم: چوونه ژوره وه بۆ لای ئافرهت لهیهك ژوردا بهتهنها، چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرموویت: (ایاکم والدخول علی النساء).

واته: ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه نه‌چنه لای ئافرهت بهتهنها، پیاویک له‌پشتیوانه‌کان (الأنصار) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر خزمی می‌رده‌که‌ی بی‌ت ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌ویش فه‌رمووی: (الحمو الموت)^(۱۳۵).
واته: (ئه‌مه‌ مردنه).

(الزمنخسری) ووشه‌ی (الحمو) مان بۆ شی ده‌کاته‌وه و ده‌فرموویت: کۆیه‌که‌ی (أحمه) ه: که بریتییه له خزمی می‌رد وه‌کو باوکی^(۱۳۶) و برای و مامی و جگه له‌وان ..... وه‌کو ده‌فرموویت (الحمو الموت) مانای ئه‌وه‌یه که خزمه‌کانی ئه‌و په‌ری خراپه‌و ئاشوبه ده‌یشوبه‌یانی به‌ مردن، چونکه خراپ‌تره له‌که‌سیکی نامۆ و غه‌ریب له‌ دووره‌وه که‌وا ئه‌و ئه‌مینه و پری نیشاندهره، به‌لام که‌سیکی بیانی لای ده‌ترسی و چاودی‌ری ده‌کریت .
وه له‌وانه‌یه دوعا کردن بی‌ت لی‌ی واته: مردن له‌وه وه‌کو په‌له‌ی خزم وایه که ده‌چیته لای ئافرهت ئه‌گه‌ر رازی بی‌ت به‌و شته^(۱۳۷).

پینجه‌م: خو‌ پروت کردنه‌وه‌ی ئافرهت و ده‌رچوونیان بۆ بازاپو شوینه‌کانی تر، که ئه‌میش حه‌رامه له‌یاسای خوای گه‌رده‌دا، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ [الأحزاب: ۳۳].

واته: خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌کات به‌ ئافره‌تانی باوه‌ر‌دار که‌وا له‌ماله‌کانتاندا جی‌گیر بن و ده‌رمه‌چن، وه‌جوانی خو‌تان ده‌رمه‌خه‌ن وه‌کو چۆن له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌کرا به‌وه‌ی که ئافرهت ئه‌و شوینه‌کانی ده‌ربخات که واجب بی‌ت له‌سه‌ری دایان بی‌وشیت، وه نو‌یزه‌کانتان بکه‌ن و زه‌کات به‌دن .

وه پیغه مبه‌ریش ﷺ ده‌فرموویت:
(صنفان من أهل النار لم أرهما: ..... ونساء كاسيات عاريات مائلات، رؤسهن كأستمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها، وإن ريحها لتوجد من مسيرة كذا وكذا).

واته: دوو پۆل هه‌ن که ئه‌هلی دۆزه‌خن من نه‌یانم بینیه‌وه: ..... وه ئافره‌تانیکی پۆشته‌ی پروت لاده‌رن له‌ گوی پرایه‌لی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره و پاراستنی داوینیان و به‌لار وله‌نجه به‌ری‌گادا ده‌رۆن و سه‌ره‌نجی پیاوان به‌لای خو‌یاندا راده‌کی‌شن، سه‌ریان وه‌کو بان پشته‌ی و شتر خه‌ر قه‌زەکانیان له‌بان سه‌ریان کۆده‌که‌نه‌وه و چاویان نا‌پاری‌زن ئه‌مانه نا‌چنه به‌هه‌شته‌وه و بۆنی به‌هه‌شتیش نا‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌ی بۆنی به‌هه‌شت دی‌ت له‌ دووری ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده‌وه^(۱۳۸).

شه‌شه‌م: تاییه‌ت کردنی پۆژی جه‌ژن به‌سه‌ردانی کردنی گۆرستان، وه دابه‌ش کردنی شیرینی و خواردن له‌ویدا، وه دانیشتن له‌سه‌ر قه‌بره‌کان، وه تی‌که‌ل بوونی ژن و پیاو ئافره‌تی پروت و گریان و هاوارکردن له‌سه‌ر مردووه‌کان و، جگه له‌مانه له‌و خراپانه‌ی تر که به‌ ئاشکرا دیاره^(۱۳۹).

حه‌وته‌م: ئی‌سراف کردن و ده‌ست بل‌اوییه‌کی زۆر که هیچ سوودیکی نییه و هیچ قازانجیکی نی‌یه، خوای گه‌وره ده‌فرموویت:

﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ [الأنعام: ۱۴۱] و [الأعراف: ۳۱].

واته: ئی‌وه زیاده مه‌سره‌فی مه‌که‌ن، چونکه خوای گه‌وره ئه‌و که‌سانه‌ی خو‌ش ناو‌یت که‌زیاده مه‌سره‌فی ده‌که‌ن .

(۱۳۵) (البخاري: ۵۲۳۲) و (مسلم: ۲۱۷۲) عن عقبه بن عامر ﷺ

(۱۳۶) باوک جیا کراوه‌ته‌وه به‌ده‌قی قورئانی پی‌رۆز، وه ته‌ماشای: (المغنی: ۵۷۰/۶) بکه .

(۱۳۷) (الفاقی فی غریب الحدیث: ۳۱۸/۱)، وانظر: (النهاية: ۴۴۸/۱)، و(غریب الحدیث: ۳۵۱/۳)، و(شرح السنة: ۲۶، ۲۷/۹).

(۱۳۸) (مسلم: ۲۱۲۸) و (۲۸۵۶) و (۵۲) و (أحمد: ۲/ ۲۲۳ و ۳۵۶) عن أبي هريرة ﷺ .

(۱۳۹) ته‌ماشای: (أحكام الجنائز: ۲۵۸ — ۲۶۷) بکه .

و هە دەفرموویت:

﴿وَلَا تُبْذَرُ تَبْذِيرًا، إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾ [الإسراء: ٢٦، ٢٧].

واتە: زیاده مەسرهفی مەكەن، چونكه زیاده مەسرهفی لە شەیتانەوێه، هەر كەسێك بێكات ئەوا گوێرایەلی شەیتانی كردوو.

و پیغه مەبریش ﷺ دەفرموویت:

(لا تزول قدما ابن آدم يوم القيامة من عند ربه حتى يُسأل عن.... وماله من أين اكتسبه وفيم أنفقه)^(١٤٠).

دوو پێی ئاده میزاد ناترازیی لەپوژی قیامەتدا لای خوای گەورە تاپرسیاری ئی نەکریت لەبارەیی ..... وەپارەکی چوونی پەیدا کردوو و لەچیدا بەکاری هیناو.

هەشتەم: - وازهیانی زۆر بەی خەلکی لەنوێژکردن لە مزگەوتدا بەبی هیچ هۆیهکی شەری، وەهەندیکی تر تەنها نوێژی جەژن لەمزگەوتدا دەكەن، نوێژەکانی تر لە مزگەوت ناکەن، سویند بەخوای گەورە ئەمە یەکیكە لەتەنگ و چەلەمە گەورەکان.

نۆیەم: پویشتنی زۆر بەی خەلکی بەکۆمەل بۆسەر قەبرسان پاش پوژ بوونەوێ پوژی جەژن، وازدەهیئن لەنوێژی جەژن، سەر ئی تیک چوون بە داهینراوی تایبەت کردنی سەردانی قەبرسان لەپوژی جەژندا^(١٤١).

هەندیکیان شتی تریش زیاد دەكەن بەوێ لق و چلی دارخورما و داری تر دادەنیی (لەسەر گوێهەکان)، كە ئەمانە هەمووی لەسوننەتدا بی بنچینهن^(١٤٢).

دەیهەم: - بەزەیی و سوژ نەهاتنەوێ لەگەل هەژاراندا و مندالی دەولەمەندەکان خوشی وشادی خوایان دەرەبەرن و خواردنی باش دەخوێ، ئەمانە هەمووی لەبەر چاوی هەژاران و مندالەکانیاندا دەكەن، بە بی هەست کردن بە سوژ و هاوکاری و لیپرسینەوێ، لەگەل ئەوێ كە پیغه مەبر ﷺ دەفرموویت:

(لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه)^(١٤٣).

واتە: هیچ كەس لە ئیوێ باوەری تەواو ناهینن تا ئەوێ بۆ خوێ پێی خوشە بۆ براکەیشی پێی خوش نەبی.

یازدەهەم: ئەو داهینراوانە کەوا زۆر بەی خەلک دەیکەن خوایان بە زانا دادەنیی بەناوی نزیک بوونەوێ لە خوای گەورە لەگەل ئەوێ كە هیچ بنچینهیەکی نییە لە دینی خوای گەورە، گەلیك زۆرن^(١٤٤)، من لیڕەدا تەنها باسی یەك شتیكتان بۆ دەكەم، بۆ ئەوێ كەتییهكەم لەمەبەستی خوێ نەچیته دەرەوێ، ئەویش ئەوێه کەوا زۆر بەی ووتارییژان و ئامۆزگاری كەران دەیلینەوێ ئەویش خوێ نەك کردنەوێه لە خوای گەورە بە زیندوکردنەوێ هەر دوو شەوی هەردوو جەژن، تەنها بەمەشەوێ پاناوێستن بەلکو ئەم شتە دەدەنە پال پیغه مەبری خوا ﷺ كەفرموویەتی: هەر كەسێك شەوی جەژنی پەمەزان و شەوی جەژنی قوربان زیندو بکاتەوێ، ئەوا دلی نامریت لە پوژیک دا هەموو دلەکان دەمرن^(١٤٥). نابییت ئەمە بدیریتە پال پیغه مەبری خوا ﷺ وە باشتەین پینمای پیغه مەبره ﷺ.

(١٤٠) (الترمذي: ٢٦، ٢٧)، و(الخطيب في تاريخه: ٤٤٠/١٢) عن ابن مسعود ﷺ، وفيه ضعف، ولكن له شواهد عن أبي برزة ﷺ عند (الدارمي: ١٣١/١)، و(أبي نعيم في الحلية: ٢٣٢/١٠) فالحديث حسن.

(١٤١) (المدخل: ٢٨٦/١) لابن حاج و(الإبداع: ص ١٣٥ لعلی محفوظ).

(١٤٢) (تەماشای: (أحكام الجنائز: ص ٢٥٤) و(معالم السنن: ٢٧/١)، وتعليق الشيخ أحمد شاكر على: (سنن الترمذي: ١٠٣/١) بکه.

(١٤٣) (البخاري: ١٣) و(مسلم: ٤٥) و(النسائي: ٨ / ١١٥) و(البغوي: ٣٤٧٤) وزادا: (من الخير) وإسناده صحيح.

(١٤٤) (بخوانه هەندیکیان لە کتیبی: (أعياد الاسلام: ٥٨) بهشی (بدع العیدین).

(١٤٥) (حديث موضوع تەماشای: (سلسلة الاحاديث الضعيفة: ٥٢٠) و (٥٢١) بکه.

(٢٢)

کۆتایی

ئەمە دوا شتە کە خوای گەورە بۆمی ئاسان کردوو کە کۆی بکەمەو و پێکی بخەم سەبارەت بە هەردوو جەژن و حوکمەکانیان و ئەوەی پەيوەندی پێیانەو هەبێت لە (فقه) و شارەزا بوونیان، کەوا موسلمانان نەخویندەوار لێی بێ پێویست نییه چ جایی قوتابی زانست، پێشکەشی دەکەم وەکو یادکردنەوێهە بۆ موسلمانان بەگشتی، هەتا پەرستنه‌کانیان راست بکەنەو و خو نزیك کردنەوێهەیان پێک رابگرن بە راستی .

ترسان بێت لەخوا و خوشەوێستی بێت بۆ خوا . ئەگەر هەلەم کردبێت لەنەفس و شەیتانەوێهە، و ئەگەر راستم کردبێت تەنها لە خوای گەورەوێهە.

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ